

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET ENERGIEDECREET VAN 8 MEI 2009, HET DECREET VAN 13 JULI 2012 HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE TWEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2012 EN HET DECREET VAN 17 DECEMBER 2021 TOT WIJZIGING VAN HET ENERGIEDECREET VAN 8 MEI 2009, WAT BETREFT TOEWIJZINGEN AAN HET ENERGIEFONDS, WIJZIGINGEN BETREFFENDE FLEXIBILITEIT EN ENERGIEDELEN, DE UITBOUW VAN HET ENERGIEDATAPLATFORM EN DE HERZIENING VAN DE ADMINISTRATIEVE GELDBOETES AANGAANDE INSTALLATIE-EISEN

Samenvatting

Voorliggend ontwerp van decreet voorziet in verschillende wijzigingen van het Energiedecreet. Er worden definities ingevoerd van "tussenpersonen bij de levering van thermische energie" en "eindgebruikers van thermische energie". Doorheen het Energiedecreet worden de bepalingen aangepast aan deze nieuwe actoren, zoals bijvoorbeeld de taken van de VREG. Aan de netbeheerder wordt een nieuwe forfaitaire vergoedingsplicht opgelegd in geval van laattijdige plaatsing van een digitale meter bij een netgebruiker die expliciet om die plaatsing heeft verzocht. Het toepassingsgebied van (niet-)gereserveerde technische flexibiliteit wordt uitgebreid en verduidelijkt. Voorliggend ontwerpdecreet voorziet verder in een aantal bijkomende wijzigingen ten aanzien van leveranciers in moeilijkheden, zoals de verwittiging van de VREG bij opstart van een faillissementsprocedure of aanvraag van een gerechtelijke reorganisatieprocedure. De bandingfactoren van projecten met brandstofkosten zullen jaarlijks worden geactualiseerd. Er wordt ook een daling voorgesteld van de quota groenestroomcertificaten en een stijging van de quota warmtekrachtcertificaten. Er wordt een decretale basis gelegd voor de verwerking van persoonsgegevens bij tegemoetkomingen en voor gegevensuitwisseling omtrent de verbouwen. Inzake EPB wordt in een uitzonderingsgrond voorzien voor renovatieprojecten met een gefaseerde vergunning zodat de decretale indientermijn van vijf jaar voor elke EPB-eenheid van die vergunning wordt gerekend per fase waaronder zij valt en waaronder de werken aan die EPB-eenheid het eerst werden gestart. Er worden bijkomende voorwaarden vastgelegd voor een rechtsgeldige overdracht van de aangifteplicht door een niet-promotor-bouwheer en het toepassingsgebied van de overdracht van de aangifteplicht wordt uitgebreid. De handhavingsmogelijkheden van de VREG worden uitgebreid, evenals die van het VEKA inzake certificandossiers. Verder wordt voorgesteld om bepaalde EPC-boetes te verhogen.

Tot slot wordt met voorliggend ontwerpdecreet in het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012 ingeschreven dat de inkomsten van het Vlaams Klimaatfonds mogen aangewend worden voor de uitvoering van het Vlaamse flankerend beleid voor de implementatie van het terugdringen van bijkomende ruimte-inname voor wonen en werken. en wordt in het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet de overgangsbepaling voor de vrijstelling van elektriciteitsopslagfaciliteiten aangepast aan de nieuwe decretale deadline voor quotumverplichtingen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Situering

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

2. Inhoud

Dit ontwerp van decreet wijzigt het Energiedecreet van 8 mei 2009 (hierna: het Energiedecreet), het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012 en een overgangsbepaling opgenomen in het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet.

2.1. Tussenpersonen bij de levering van thermische energie

In dit ontwerp van decreet wordt het Energiedecreet aangepast aan de vaak voorkomende situatie dat een warmte- of koudeleverancier een contract heeft met een Vereniging van Mede-eigenaars (VME) of een Sociale Huisvestingsmaatschappij (SHM), die dan op hun beurt individuele contracten hebben met de eindgebruikers aan wie zij de warmte of koeling doorverkopen. Er worden definities ingevoerd van "tussenpersonen bij de levering van thermische energie" en "eindgebruikers van thermische energie". Doorheen het Energiedecreet worden de bepalingen aangepast aan deze nieuwe actoren, zoals bijvoorbeeld de taken van de VREG.

2.2. Aansprakelijkheid van de netbeheerder

Dit ontwerp van decreet legt aan de netbeheerder een nieuwe forfaitaire vergoedingsplicht op in geval van laattijdige plaatsing van een digitale meter bij een netgebruiker die expliciet om die plaatsing heeft verzocht. Verder wordt bij de bestaande vergoedingen voor laattijdige aansluiting en voor langdurige stroomonderbreking geen onderscheid meer gemaakt tussen huishoudelijke en niet-huishoudelijke netgebruikers, maar wel tussen wooneenheden en niet-wooneenheden, zodat tweedeverblijvers niet langer een hogere vergoeding ontvangen dan gedomicilieerden.

2.3. Flexibiliteit

Dit ontwerp van decreet breidt het toepassingsgebied van niet-gereserveerde technische flexibiliteit uit, door de voorwaarde van telecontrole te schrappen. Telecontrole is immers slechts één manier om modulatie toe te passen. Om voldoende snel te kunnen inspelen op nieuwe technieken en nieuwe trends, wordt in het Energiedecreet bepaald dat productie-installaties en elektriciteitsopslagfaciliteiten verplicht kunnen worden gemoduleerd in geval van onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden en als alle commerciële middelen uitgeput zijn, ongeacht of ze over telecontrole beschikken.

Daarnaast wordt het toepassingsgebied van enerzijds gereserveerde en anderzijds niet-gereserveerde technische flexibiliteit verduidelijkt door aan te geven dat buitengewone omstandigheden en onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden naast elkaar bestaan.

2.4. Leveranciers in moeilijkheden

Naar aanleiding van drie leveranciers die in de winter '21-'22 zich genoodzaakt zagen hun levering stop te zetten, hebben het Vlaams Parlement en de Vlaamse

Regering de afgelopen maanden al enkele aanpassingen doorgevoerd aan de noodleveranciersregeling. Om ook in de toekomst een performante noodleveranciersregeling in Vlaanderen te blijven garanderen, voorziet voorliggend ontwerpdecreet in een aantal bijkomende wijzigingen van het Energiedecreet ten aanzien van leveranciers in moeilijkheden. Algemeen kan worden gesteld dat de betrokken partijen graag vroeger op de hoogte zouden worden gebracht van het feit dat een commerciële leverancier in de problemen zit. Daarom wordt voorgesteld om een decretale verplichting in te voeren dat de VREG verwittigd wordt bij een opstart van een faillissementsprocedure of aanvraag van een gerechtelijke reorganisatieprocedure, evenals bij navolgende beslissingen van de ondernemingsrechtbank in die insolventieprocedures. Om een logische en duidelijke situatie te creëren, wordt verder in dit ontwerp van decreet voorzien dat de leveringsvergunning van rechtswege wordt opgeheven bij faillissement of gerechtelijke reorganisatie.

2.5. Actualisaties bandingfactoren

De bandingfactoren worden conform artikel 7.1.4/1, §4 van het Energiedecreet enkel geactualiseerd afhankelijk van de elektriciteitsprijs. De bandingfactoren van projecten met bandstofkosten worden zelfs helemaal niet geactualiseerd. Gelet op de snel stijgende energieprijzen is het gerechtvaardigd om ook de bandingfactoren van projecten met een startdatum vanaf 1 januari 2013 te actualiseren. Voorgesteld wordt om daarbij niet enkel afhankelijk van de elektriciteitsprijs te actualiseren, maar op basis van de opbrengst aan elektriciteit en overige kosten en/of opbrengsten van ingaande en uitgaande energetische stromen van het project.

Het Energiebesluit zal de methode van actualisatie voor projecten met een mogelijke brandstofkost beschrijven. Er wordt een delegatie aan de Vlaamse Regering voorzien om te bepalen vanaf wanneer de actualisaties zullen plaatsvinden. De Vlaamse Regering kan ook bijkomende ingaande en uitgaande stromen vastleggen die beschouwd moeten worden in de berekening van de actualisatie van de onrendabele top.

2.6. Aanpassing quota groenestroom- en warmtekrachtcertificaten

Deze legislatuur werden een aantal significante maatregelen genomen om de steun voor groenestroomproductie op basis van groene stroom certificaten (GSC) efficiënter te maken: de afstemming van de IRR op meer marktconforme (lagere) rentevoeten, de geleidelijke afbouw van de maximale bandingfactoren,....

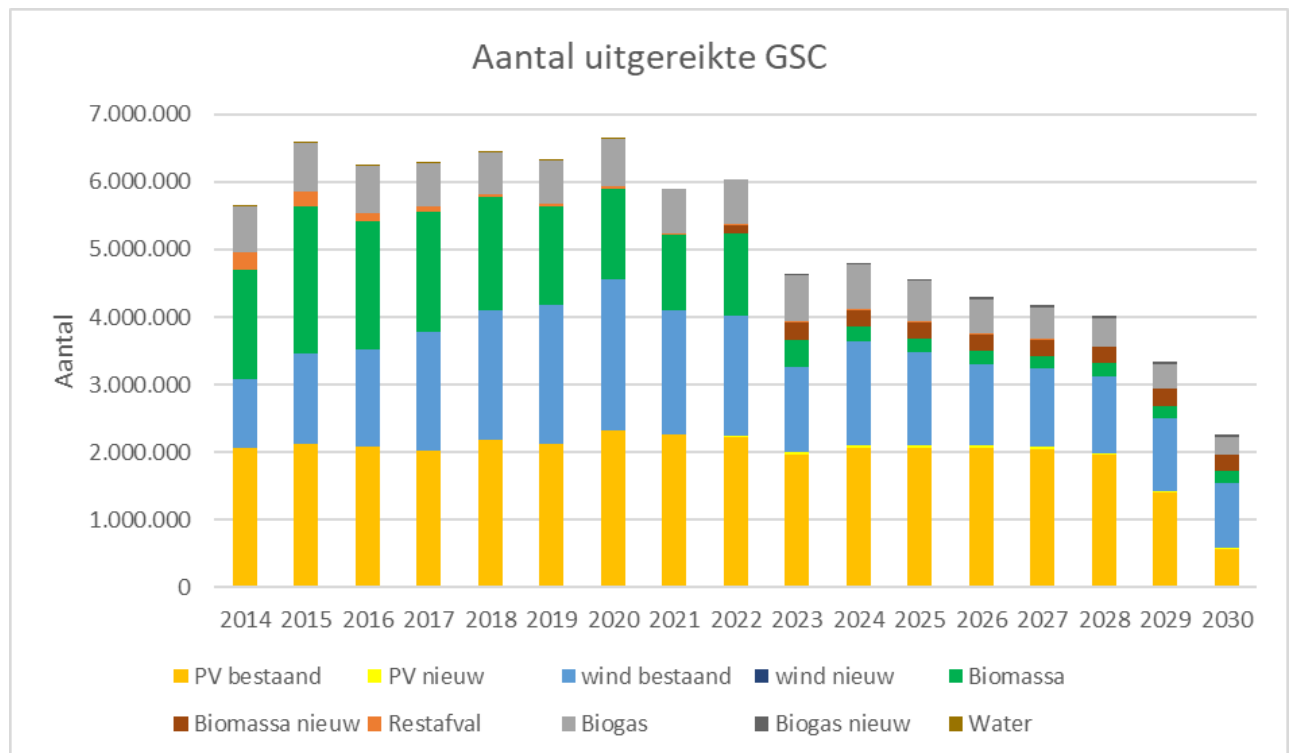
Daarnaast is voor een belangrijk deel ook overgestapt van exploitatiesteun op basis van groenestroomcertificaten naar investeringssteun (vb. voor PV-projecten van 25 tot 5.000 kW is de call groene stroom uitgebreid). Voor een deel wordt ook meer ingezet op verplichtingen (vb. een hoger minimum aandeel hernieuwbare energiebronnen in energieprestatieregelgeving, de uitwerking van een PV-verplichting op grote daken).

Ook de sterk gestegen en nog voor jaren hoge elektriciteitsprijzen betekenen dat voor de geactualiseerde projectcategorieën (zon en wind) en voor toekomstige projecten de bandingfactor de volgende jaren verlaagt en zelfs nul kan zijn.

We verwachten begin 2023 ook de stopzetting van een grootschalig bestand biomassa-project in Gent en de komende jaren ook de stopzetting van de steun aan andere projecten die aan het einde van hun steunduur komen.

Dit alles heeft tot gevolg dat momenteel en de komende jaren minder groenestroomcertificaten zullen toegekend worden. Het VEKA heeft hiervoor onderstaande prognose gemaakt. Daarbij is ook rekening gehouden met de

vervanging van installaties en de groei van de groenestroomproductie die in het Vlaams Energie- en Klimaatplan en in verdere afspraken is vooropgesteld.

Op basis van gedetailleerde simulaties berekende het VEKA dat de dalende toekenning van groenestroomcertificaten in combinatie met de huidige quota op korte termijn zal leiden tot een tekort aan certificaten op de markt. Dit was ook reeds zichtbaar in de recentere inleveringsrondes waarbij het overschot van het maximum van 204% in 2016 daalde naar 77% in 2020, naar 72% in 2021, en naar 46% in 2022 (in deze daling speelde ook de opkoop van groenestroomcertificaten tot 2021 een rol). In de onderstaande prognose is geen verdere opkoop van groenestroomcertificaten voorzien.

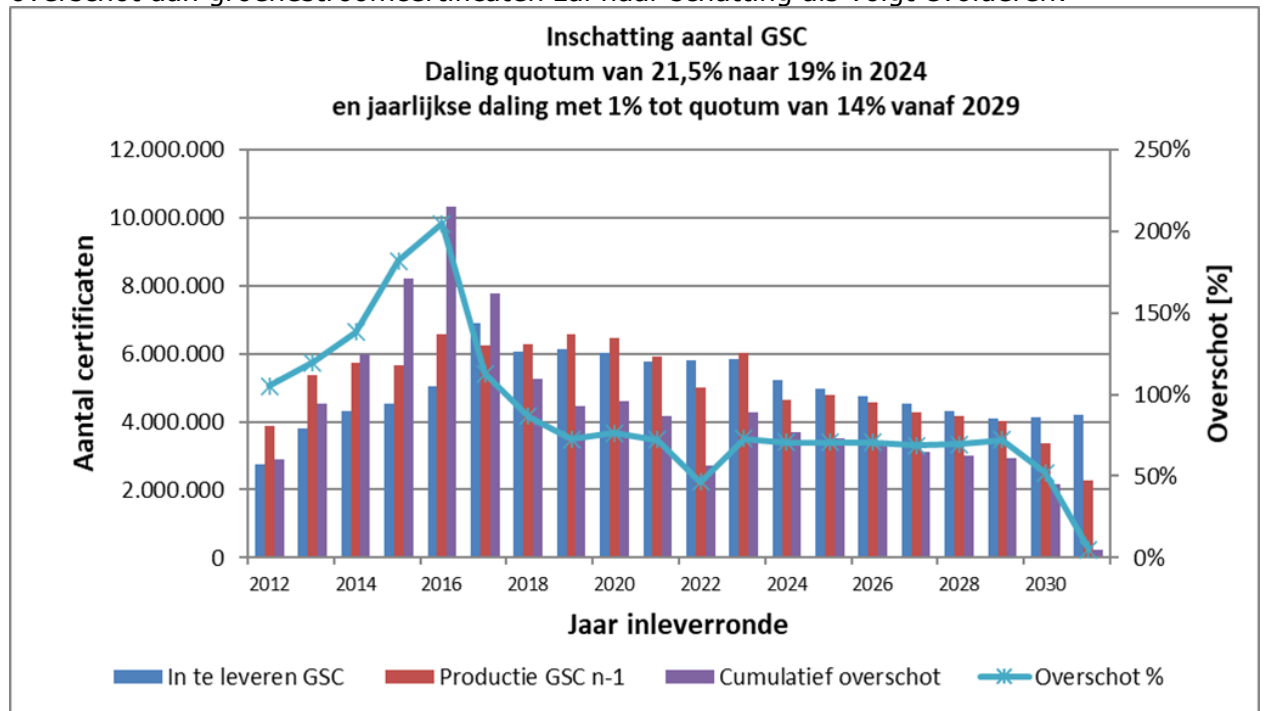
Daarbij is er voor de eerstkomende jaren ook rekening mee gehouden dat voor enkele bestaande productie-eenheden op basis van biomassa nog een groot aantal achterstallige groenestroomcertificaten moeten toegekend worden en is er ook rekening mee gehouden dat er op basis van actualisaties van bandingfactoren meer groenestroomcertificaten zullen toegekend worden wanneer de elektriciteitsprijzen terug zouden zakken tot een niveau tussen de huidige piekprijzen en de vroegere marktprijzen. In de prognoses is ook rekening gehouden met nieuwe projecten volgens de groeiscenario's voorzien in het Vlaams Energie- en Klimaatplan en de recent door de Vlaamse Regering verhoogde doelstelling voor wind en zon voor de jaren 2022 en 2023.

Zonder aanpassingen aan de quotumplicht zullen de elektriciteitsleveranciers niet meer kunnen voldoen aan de quotumplicht en daardoor hogere administratieve geldboetes moeten betalen (100 euro per GSC (boeteprijs) i.p.v. 93 euro per GSC (minimumsteun), wat de factuur voor de verbruikers zou verhogen.

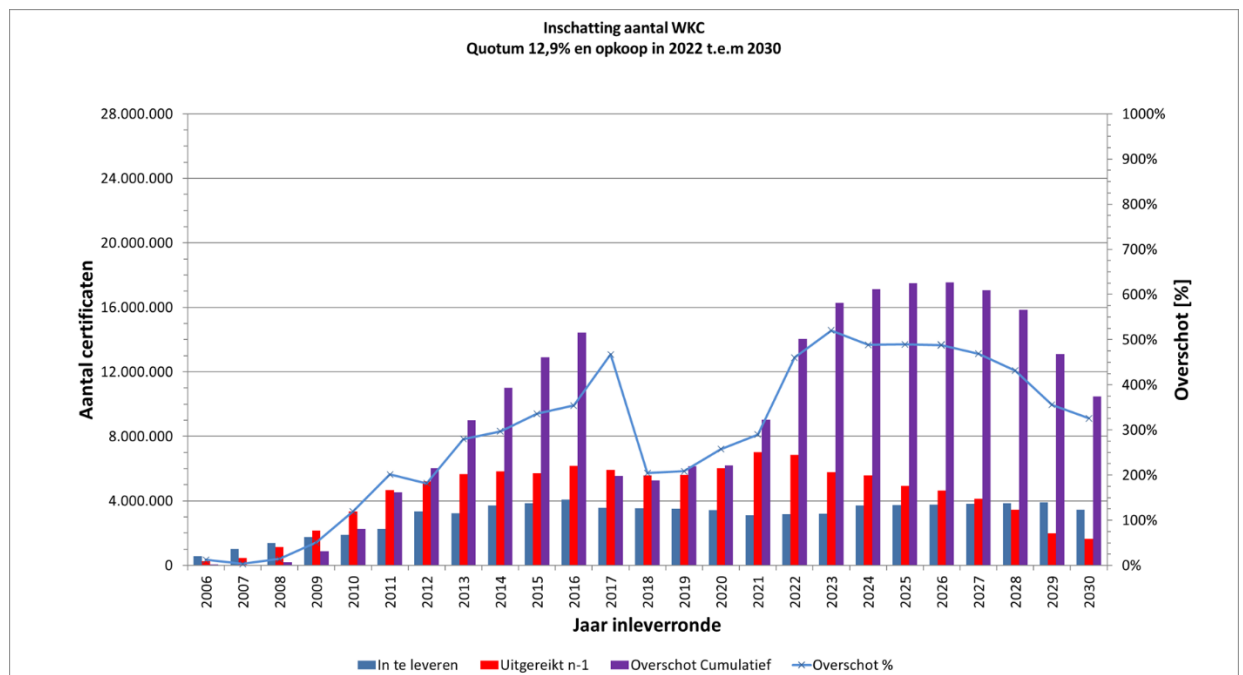
Anderzijds blijkt uit de prognoses van VEKA dat het opgebouwde overschot aan warmte-kranchcertificaten nog enkele jaren verder zou toenemen. Vanaf de inleveringsronde van 2027 en 2028 wordt een daling verwacht, onder meer door de eindigheid van de certificaten-toekenning voor bestaande installaties, en de recent besliste stopzetting van steun voor nieuwe en ingrijpend gewijzigde WKK-installaties op fossiele brandstof.

Daarom wordt in dit ontwerp van decreet voorgesteld de quota groenestroom- en warmte-kraftcertificaten aan te passen zoals verder in de artikelsgewijze toelichting wordt beschreven.

Voor groenestroomcertificaten wordt een quotumaanpassing voorgesteld die streeft naar een jaarlijks certificatenoverschot dat rond de 70-80% blijft. Het overschot aan groenestroomcertificaten zal naar schatting als volgt evolueren:

Voor warmte-kraftcertificaten zal door de quotumaanpassing en door de opkoop van warmte-kraftcertificaten met saldi uit het Energiefonds, het overschot aan warmte-kraftcertificaten naar schatting als volgt evolueren:

2.7. Uitbreiding bestedingsmogelijkheden Vlaams Klimaatfonds

Het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012 bevat de decretale rechtsgrond van het Vlaams Klimaatfonds. In artikel 14, §5 van dat decreet is ingeschreven voor welke doeleinden de inkomsten van het Vlaams Klimaatfonds mogen aangewend worden.

In het licht van het Vlaams regeerakkoord zal het Vlaams Klimaatfonds worden aangesproken om een BRV-fonds op te starten dat kan dienen als flankerend beleid voor de implementatie van de bouwshift. Het terugdringen van bijkomende ruimte-inname voor wonen en werken levert immers ook een belangrijke bijdrage aan het behalen van onze klimaatdoelstellingen.

Daarom wordt thans aan het voormelde artikel 14, §5 toegevoegd dat die middelen ook mogen worden aangewend voor de uitvoering van het Vlaamse flankerend beleid voor de implementatie van het terugdringen van bijkomende ruimte-inname voor wonen en werken.

2.8. Verwerking van persoonsgegevens bij tegemoetkomingen

Heden beschikken de distributienetbeheerders niet over gegevens aangaande wie de eigenaar is van een bepaald gebouw, of wie over zakelijke rechten erop beschikt. Zij kennen enkel gegevens aangaande de afnemer. Dit is problematisch in het licht van het streven van de Vlaamse Regering om bij bepaalde premies (bijvoorbeeld de EPC-labelpremie) een onderscheid te maken tussen zittende en nieuwe eigenaars, of überhaupt voor premies die toekomen aan de eigenaar of investeerder, en niet aan de netgebruiker, die immers ook een huurder kan zijn (bijvoorbeeld de retroactieve investeringspremie). Door toegang te geven tot de gegevens van het kadaster en de bewaarder der hypotheek wordt dit gereduceerd.

Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 vermeldt de ambitie om bij de toekenning van sociale maatregelen af te stappen van categoriale selectiviteit op basis van sociale statuten. Het werken met statuten brengt immers enkele uitgesproken nadelen met zich mee. Een uitgesproken nadeel van het werken met statuten is dat ze onderhevig kunnen zijn aan non-take-up. Wie zijn of haar rechten niet laat gelden op de hoofdmaatregel en dus geen statuut verwerft, zal ook niet kunnen genieten van de afgeleide rechten. Daarnaast kan er ook een afhankelijkheidsval worden gecreëerd. Dit is het geval als het starten met betaalde arbeid ervoor zorgt dat het recht op een bepaald sociaal voordeel vervalst. Dit kan ertoe leiden dat het aannemen van werk niet langer loont. Tenslotte zijn er ook statuten waar geen inkomensonderzoek aan vooraf is gegaan, waardoor het hebben van dit statuut niet noodzakelijk samengaat met het hebben van een beperkt inkomen.

Voorgaande besluiten bepaalden reeds de overgang naar inkomensselectiviteit voor de renteloze energielening (Mijn VerbouwLening) en alle premies die gericht zijn op energiebesparing, kwaliteitsverbetering en aanpassing van de woning in het kader van de eengemaakte woningrenovatiepremie (Mijn VerbouwPremie). Voor de operationalisering hiervan werd een decretale basis gelegd, conform aan de verplichtingen opgelegd door de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), die de werkmaatschappij van de distributienetbeheerders, Fluvius, machtigt om voor de afhandeling van de aanvragen persoonsgebonden gegevens op te vragen bij verschillende authentieke bronnen en deze gegevens te verwerken.

Dit ontwerp van decreet omvat eenzelfde soort te verankeren uitgangspunten voor de kortingsbon voor de aankoop of verhuur van energiezuinige huishoudtoestellen, de energiescans voor wat betreft de basisscan, de opvolgscan type 1 en de scan met focus op leverancierswissel en toekomstige maatregelen met het oog de bevordering van het rationeel energiegebruik. De aanvraag van deze maatregelen zal op termijn via het uniek loket verlopen.

2.9. Gegevensuitwisseling omtrent verbouwen

Opdat de energiehuizen efficiënter en effectiever de toekenningsvoorwaarden voor de verbouwen kunnen controleren, wordt voorgesteld om in het Energiedecreet te voorzien in een decretale rechtsgrond waardoor de nodige persoonsgegevens kunnen worden opgevraagd, uitgewisseld en verwerkt teneinde de handhaafbaarheid van de verbouwen te kunnen garanderen.

2.10. EPB

Zoals reeds eerder werd voorzien in een uitzonderingsgrond voor nieuwbouwprojecten met een gefaseerde vergunning zodat de decretale indientermijn van vijf jaar voor elke EPB-eenheid van die vergunning wordt gerekend per fase waaronder zij valt en waaronder de werken aan die EPB-eenheid het eerst werden gestart, wordt in dit ontwerp van decreet eenzelfde uitzondering voorzien bij renovatieprojecten.

Ook wordt voorgesteld om, ter bescherming van de koper, bijkomende voorwaarden voor een rechtsgeldige overdracht van de aangifteplicht door een niet-promotor-bouwheer vast te leggen. Door vast te leggen dat in de authentieke akte vermeld moet worden dat de aangifteplicht overgedragen wordt, is de koper hier van in het begin al van op de hoogte. Op deze manier kan de koper het gebouw verder afwerken met bijkomende aandacht voor de energieprestatieregelgeving. Door daarnaast ook op te leggen dat er verplicht een tussentijds verslag opgemaakt moet worden en dat de verkoper alle nodige stavingstukken aan de koper moet bezorgen, beschikt de koper over de nodige informatie om zelf een gegronde en gestaafde EPB-aangifte te laten indienen.

Aangezien het toepassingsgebied van de minimale eisen inzake renovatie geldt bij elke notariële overdracht van de volle eigendom van of bij vestiging van erfpacht en opstalrecht op gebouwen, maar de *overdracht* van deze verplichting beperkt is tot enerzijds erfenis en anderzijds tot schenking, verkoop, erfpacht en opstalrecht, wordt voorgesteld om het toepassingsgebied van de overdracht van de aangifteplicht ook uit te breiden tot het algemene toepassingsgebied van de verplichting, zodat gedurende de looptijd van de verplichting bij elke vorm van notariële overdracht in volle eigendom – en niet enkel bij verkoop en schenking – deze verplichting tevens wordt overgedragen.

2.11. Uitbreiding toezicht en sanctionering door de VREG

Om kwaliteitsvolle rapporteringen te verzekeren, wordt voorgesteld om de VREG de mogelijkheid te geven om een administratiefrechtelijke boete op te leggen indien een rapportering wel tijdig gebeurt, maar door een gebrek aan aandacht inaccuraat, onvolledig of inconsistent is. Ook wordt voor de VREG de mogelijkheid ingeschreven om de distributienetbeheerders in gebreke te stellen bij niet-naleving van de bepalingen van de tariefmethodologie en hen een administratieve boete op te leggen bij niet-naleving hiervan. Tot slot worden wijzigingen voorgesteld in de algemene administratieve boete die de VREG kan opleggen: deze kan al dan niet per kalenderdag zijn, en er kan ook een dwangsom per kalenderdag worden opgelegd.

2.12. Uitbreiding handhavingsmogelijkheden VEKA certificandossiers

Het ontwerpdecreet voorziet in een verruiming van de mogelijkheden voor het VEKA om sanctionerend op te treden bij het bezorgen van informatie die niet in overeenstemming is met de realiteit in dossiers voor groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten. Het opleggen van deze administratieve sancties wordt verantwoord door de maatschappelijke kosten die aan het ondersteuningsmechanisme verbonden zijn. Heden kan het VEKA conform artikel 13.4.2/1 van het Energiedecreet een administratieve geldboete opleggen als de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen informatie heeft overgemaakt die op het moment van de feiten niet consistent of niet in overeenstemming met de realiteit is, voor zover daardoor onterecht steun is ontvangen. Als er echter (nog) niet is vastgesteld dat er onterecht steun werd ontvangen, dan beschikt het VEKA niet over een sanctiebevoegdheid. Voorgesteld wordt om, onverminderd artikel 13.4.2/1, §§ 1, 2 en 3 van het Energiedecreet, het VEKA ook een sanctiemogelijkheid te geven als het bezorgen van inconsistente of foutieve informatie (nog) niet heeft geleid tot het verkrijgen van onterechte steun.

Bovendien wordt aan het VEKA de bevoegdheid gegeven om te sanctioneren wanneer na het verstrijken van de daarvoor door het VEKA gegeven termijn, in gebreke blijft bij het niet bezorgen van informatie ter controle van naleving van de bepalingen in Titel VII, Hoofdstuk I en I/1 en bijbehorende uitvoeringsbesluiten. Bij het niet bezorgen van de nodige informatie heeft het VEKA momenteel geen handhavingsmogelijkheden.

De administratieve geldboete die het VEKA in deze gevallen kan opleggen ligt niet lager dan 500 euro en niet hoger dan 500.000 euro. Omdat er voor sommige grote productie-installaties jaarlijks miljoenen euro's aan groenestroomcertificaten (kunnen) worden ontvangen, wordt het bedrag van de maximaal op te leggen administratieve geldboete hoog gelegd. De boete moet immers de nodige afschrikkende werking hebben om verdere inbreuken te voorkomen. De hoogte van de administratieve geldboete zal per individueel geval gemotiveerd moeten worden en steeds proportioneel moeten zijn rekening houdend met de aard en de ernst van de inbreuk. Als de betrokkene na het opleggen van een administratieve geldboete de gevraagde informatie niet aan het VEKA bezorgt, kan een dwangsomboete opgelegd worden van 100 euro per kalenderdag dat de gevraagde informatie niet is bezorgd.

2.13. Verhoging EPC-boetes

Het energieprestatiecertificaat (EPC) wint steeds meer aan belang en vormt de basis voor de toekenning van enkele financiële instrumenten (zoals de EPC-labelpremie, het renteloos renovatiekrediet en de energielening+). De correctheid van het EPC wordt dus steeds belangrijker. Daarom wordt voorgesteld om de minimale boete voor het niet-correct rapporteren in het EPC voor de energiedeskundige op te trekken van 250 euro naar 500 euro. Op die manier kan de kwaliteit van het EPC als basis voor de financiële instrumenten gegarandeerd worden.

Daarnaast wordt het voor potentiële kopers ook steeds belangrijker om voorafgaand inzicht te krijgen in de energieprestatie van het gebouw dat ze wensen te kopen, aangezien dit invloed zal hebben op hun leningsbehoefte en terugbetalingscapaciteit. Daarom wordt ook voorgesteld om de minimale boete bij het niet-correct adverteren van de EPC-gegevens in commerciële advertenties te verhogen tot 500 euro.

Tot slot wordt ook voorgesteld om de boete voor de opdrachthouder, lasthebber of gevolmachtigde (bijv. professionele makelaars) bij niet-correct adverteren te verhogen tot 750 euro. Als professioneel dient men namelijk sowieso op de hoogte

te zijn van alle geldende regelgeving rond de verkoop en verhuur van een woning en draagt men dan ook een zwaardere verantwoordelijkheid dan een leek (niet-professioneel) in dezelfde situatie.

2.14. Overige wijzigingen

De omschrijving van de bevoegdheid van de raad van bestuur van de VREG tot het sluiten van overeenkomsten en samenwerkingsverbanden wordt afgestemd op de eerder gewijzigde omschrijving van de bevoegdheden van de VREG ter zake. M.b.t. vergoedingen voor prestaties aan derden wordt een verwijzing naar de beheersovereenkomst vervangen door een verwijzing naar het ondernemingsplan.

Er wordt een decretale basis voorzien voor de vrijwillige vernietiging van garanties van oorsprong in de centrale databank en de attestering hiervan door de VREG.

Tevens wordt voorgesteld om het toepassingsgebied van de verplichting om een energieprestatiecertificaat (EPC) over te dragen, volledig gelijk te schakelen met het toepassingsgebied van de renovatieverplichting voor residentiële of niet-residentiële gebouwen. De renovatieverplichting wordt namelijk opgelegd bij elke notariële overdracht in volle eigendom. De ontworpen bepaling voorziet dan ook om de verplichting om het EPC over te dragen, op te leggen bij elke notariële overdracht, en dus niet te beperken tot koop-verkoop.

Aanvullend voorziet het ontwerp van decreet ook in een uitbreiding van het toepassingsgebied van de *overdracht* van de renovatieverplichting tot het algemene toepassingsgebied van de verplichting, zodat gedurende de looptijd van de verplichting bij *elke* vorm van notariële overdracht in volle eigendom – en niet enkel bij verkoop, schenking, erfpacht en opstalrecht – de renovatieverplichting tevens wordt overgedragen.

Verder wordt het mogelijk gemaakt om ook de beheerders van een gesloten distributienet, directe lijn, directe leiding, privé distributienet, gesloten industrieel net en tractienet spoor te verplichten om de gegevens noodzakelijk voor het opmaken van het energierapport aan het VEKA mee te delen.

In het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet wordt de overgangsbepaling voor de vrijstelling van elektriciteitsopslagfaciliteiten aangepast aan de nieuwe decretale deadline voor quotumverplichtingen.

Tot slot worden een aantal materiële vergissingen rechtgezet, zoals in de definities van dynamisch prijscontract en van eilandwerking, en in de recent ingevoerde vrijstelling van de certificatenplicht voor elektriciteitsopslagfaciliteiten.

3. Bevoegdheidsdelegatie

In de volgende artikelen van het ontwerp van decreet wordt een delegatie aan de Vlaamse Regering gegeven om verdere uitvoeringsmaatregelen te nemen:

- artikel 30: verwerking van persoonsgegevens bij tegemoetkomingen
- artikel 32: voor welk type lening welke persoonsgegevens of categorieën van persoonsgegevens opgevraagd en verwerkt kunnen worden door de energiehuizen, bepaling van de bewaartermijn, voor welk type lening die persoonsgegevens door de energiehuizen aan het VEKA/ Agentschap Wonen-Vlaanderen moeten worden bezorgd, nadere voorwaarden en modaliteiten bepalen met betrekking tot de gegevensuitwisseling tussen de energiehuizen en het VEKA/ Agentschap Wonen-Vlaanderen
- artikel 34: nadere regels voor de vaststelling van de vorm en de inhoud van het tussentijdse verslag

4. Toezicht en handhaving

De handhavingsmogelijkheden van de VREG worden uitgebreid, evenals die van het VEKA inzake certificandossiers. Verder wordt voorgesteld om bepaalde EPC-boetes te verhogen.

II. TOTSTANDKOMINGSPROCEDURE

- 1. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)**
- 2. Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)**
- 3. Advies van de VREG**
- 4. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC)**
- 5. Advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit decreet betreft een gewestbevoegdheid. Artikel 6, §1, VII van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt dat de gewesten in ieder geval bevoegd zijn op vlak van het energiebeleid voor: de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70 kilovolt en de openbare gasdistributie, inclusief de bevoegdheid met betrekking tot de distributienettarieven; de aanwending van mijnogas en van het gas afkomstig van hoogovens; de netten van warmtevoorziening op afstand; de valorisatie van steenbergen; de nieuwe energiebronnen met uitzondering van deze die verband houden met kernenergie; de terugwinning van energie door de nijverheid en andere gebruikers; en het rationeel energieverbruik.

Artikel 2

In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet worden enkele definities gewijzigd en worden enkele nieuwe definities ingevoegd:

- Punt 1°: In de definitie van dynamisch prijscontract wordt een foutieve verwijzing geschrapt. Artikel 1.1.3, 30°/0 van het Energiedecreet definieert dynamisch prijscontract als "een contract waarin de prijsvariatie op de spotmarkten van elektriciteit, waaronder de day-ahead- en de intradaymarkten, vermeld in artikel 2 van de verordening (EU) 2017/2195 van de Commissie van 23 november 2017 tot vaststelling van richtsnoeren voor elektriciteitsbalancering, wordt weerspiegeld in intervallen die ten minste overeenkomen met de marktvereffeningsperiode.". In artikel 2 van deze verordening (EU) 2017/2195 zijn evenwel geen definities opgenomen van "day-ahead markt" of "intradaymarkt", noch van "spotmarkt".
- Punt 2°: De huidige definitie van "eilandwerking" laat (verkeerdelijk) uitschijnen dat productie-installaties die aangesloten zijn op een gesloten distributienet dat gekoppeld is aan het transmissienet (dit is het geval voor de meeste gesloten distributienetten in het Vlaams Gewest) of op een gesloten industrieel net dat gekoppeld is aan het transmissienet juridisch gezien beschouwd kunnen worden als zijnde "in eilandwerking", terwijl dit

in realiteit dus niet het geval is. Voorgestelde bepaling heeft tot doel deze materiële fout recht te zetten.

- Punt 3°, 6° en 7°: Bij warmtenetten gebeurt het frequent dat enkel en alleen een Vereniging van Mede-eigenaars (VME) of een Sociale Huisvestingsmaatschappij (SHM) een contract heeft met de warmte- of koudeleverancier. Deze VME's of SHM's hebben dan op hun beurt individuele contracten met de eindgebruikers aan wie zij de warmte of koeling doorverkopen. Deze eindgebruikers staan dus niet rechtstreeks in contact met de warmteleverancier. Volgens de Europese regelgeving – meer in het bijzonder de Europese Energie-efficiëntie richtlijn 2012/27/EU, zoals aangepast door de Europese richtlijn 2018/2002 – moeten deze eindgebruikers evenwel ook beschikken over een aantal gelijkaardige rechten als de afnemers die wel een rechtstreeks contract hebben met de warmteleverancier. De Europese regelgeving voert expliciet dit onderscheid in tussen “afnemers van thermische energie” (*final customer*) en “eindgebruikers van thermische energie” (*final user*). Bepaalde rechten die gelden voor afnemers van thermische energie werden ook van toepassing gemaakt op eindgebruikers van thermische energie. Afnemers van thermische energie beschikken evenwel ook over een aantal rechten waar eindgebruikers van thermische energie dan weer niet over beschikken (cfr. artikel 3/1.4.1. van het Energiebesluit).

Aangezien het wetgevend kader vandaag deze doorlevering van warmte en koude toestaat (er is geen verbod op privé-distributie bij warmte, zoals vandaag wel het geval is bij elektriciteit en aardgas), moeten deze “tussenpersonen bij de levering van thermische energie” een decretale basis krijgen opdat zij enerzijds hun verplichtingen moeten kunnen opnemen t.a.v. de eindgebruikers en anderzijds moeten zij ook onder het toezicht van VEKA en de VREG vallen m.b.t. de al dan niet naleving van hun verplichtingen (waaronder verplichtingen inzake informatie, factureringen en rapportering).

Een aparte definitie voor “tussenpersonen bij de levering van thermische energie” dient te worden ingevoegd naar aanleiding van een advies van de Raad van State, waarin de Raad terecht opmerkt dat de definitie van een tussenpersoon op dit moment beperkt is tot elektriciteit en aardgas (zie Adv.RvS nr. 67.898/1/V gegeven op 11 september 2020: “Het voorgaande gaat daarentegen niet op voor de in het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 vermelde tussenpersonen die thermische energie afnemen van een warmte- of koudeleverancier. Uit artikel 1.1.3, 126°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 valt op te maken dat een “tussenpersoon” geen energie verkoopt aan afnemers in de voormelde zin, namelijk aan personen die voorzien in hun eigen behoefte, maar aan een andere tussenpersoon of leverancier. Door tussenpersonen te beschouwen als warmte- of koudeleveranciers breidt het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 dat begrip uit tot personen die thermische energie verkopen aan andere personen dan aan afnemers in de zin van artikel 1.1.3, 11°/1, van het Energiedecreet. Hiervoor bieden de artikelen 4/1.3.1, tweede lid, en 4/1.3.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, of enige andere bepaling van dat decreet, geen rechtsgrond. Bijgevolg moet de verwijzing naar de tussenpersonen in het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden weggelaten.”).

De definitie van “eindgebruiker van thermische energie” dient te verschuiven van het Energiebesluit naar het Energiedecreet, gelet op de nieuwe definitie van tussenpersoon bij de levering van thermische energie waarin verwezen wordt naar deze eindgebruikers.

In de bestaande definitie opgenomen in punt 133°/1 van warmte- of koudeleverancier wordt verduidelijkt dat deze levert aan afnemers van thermische energie, maar ook aan tussenpersonen bij de levering van

thermische energie (die op hun beurt (door)leveren aan eindafnemers van thermische energie).

- Punt 4° en 5°: Hoewel in artikel 1.1.3, 51° van het Energiedecreet de federale Elektriciteitswet wordt gedefinieerd als "de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt", wordt in punten 92°/4 en 125° nog verwezen naar "de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt". Met de voorgestelde bepaling wordt dit vervangen door de "federale Elektriciteitswet".

Artikel 3

De reden voor de toevoeging van de nieuwe definities "tussenpersonen bij de levering van thermische energie" en "eindgebruikers van thermische energie" werd hoger reeds toegelicht bij artikel 2 van dit ontwerp van decreet.

In punt 1° van het voorgestelde artikel wordt de VREG nu ook belast met het toezicht op de naleving van de taken en verantwoordelijkheden van de tussenpersonen bij de levering van thermische energie en de eindgebruikers van thermische energie.

In punt 2° wordt de niet-gedefinieerde term "warmte- of koudeafnemers" vervangen door de wel gedefinieerde termen "afnemers van thermische energie en eindgebruikers van thermische energie".

In punt 3° wordt de niet-gedefinieerde term "warmte- of koudeafnemers" vervangen door de wel gedefinieerde term "afnemers van thermische energie".

Artikel 4

Dit betreft de rechtzetting van een materiële vergissing. Artikel 3.1.8, tweede lid, 4° van het Energiedecreet stelt dat de raad van bestuur van de VREG bevoegd is voor "het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten en het tot stand brengen van duurzame samenwerkingsverbanden met andere regulatoren en instanties die werkzaam zijn binnen de Vlaamse, Waalse, Brusselse Hoofdstedelijke, Belgische en Europese elektriciteits- en aardgasmarkt". Doel was wellicht te verwijzen naar de overeenkomsten en samenwerkingsverbanden, vermeld bij de bevoegdheden van de VREG in artikel 3.1.4, §2, 8° van het Energiedecreet ("8° het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten en het tot stand brengen van duurzame samenwerkingsverbanden, de zogenaamde partnerschapovereenkomsten met de regulatoren en instanties die werkzaam zijn binnen de Vlaamse, Belgische en Europese elektriciteits- en aardgasmarkt of met regulatoren binnen andere netwerksectoren;"). De onderstreepte zinsnede werd recent toegevoegd in artikel 3.1.4, §2, 8°, maar is men vergeten toe te voegen aan artikel 3.1.8, tweede lid, 4° van het Energiedecreet. Om dit recht te zetten, herhalingen te vermijden en gelijkaardige problemen naar de toekomst te voorkomen, wordt voorgesteld om in artikel 3.1.8, 4° louter door te verwijzen naar de overeenkomsten, vermeld in artikel 3.1.4, §2, 8° van het Energiedecreet.

Artikel 5

In artikel 3.1.13, §1, 6° van het Energiedecreet staat dat de VREG kan beschikken over de ontvangsten uit "vergoedingen voor prestaties aan derden, volgens de voorwaarden in de beheersovereenkomst". Het Energiedecreet, noch het Bestuursdecreet bevatten bepalingen rond een beheersovereenkomst. Er wordt enkel (nog) gesproken van de verplichting om een jaarlijks ondernemingsplan op te maken. Voorgesteld wordt om te bepalen dat de VREG vergoedingen voor prestaties aan derden kan vragen, doch volgens de modaliteiten, bepaald in het ondernemingsplan (cfr. bijvoorbeeld art. 7 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Sport Vlaanderen").

Artikel 6

Het huidig artikel 4.1.11/3 van het Energiedecreet stelt dat de netbeheerder een aanvrager van een aansluiting op zijn net een forfaitaire vergoeding verschuldigd is per dag overschrijding van de aansluitingstermijn. De hoogte van de vergoeding is vastgesteld in het tweede lid van dit artikel, waarbij er een aparte regeling is voor huishoudelijke netgebruikers, niet-huishoudelijke netgebruikers, en aansluitingen met studie.

Hieromtrent zijn volgende opmerkingen, die leiden tot de wijzigingen:

Vooreerst wordt, in plaats van toekenning van de vergoeding aan de aanvrager van een aansluiting, beter vermeld dat de vergoeding toegekend wordt aan de *netgebruiker*. Het is pas na realisatie van de aansluiting dat de omvang (aantal dagen) van de laattijdigheid gekend is, waarna de vergoeding aangevraagd, en door de netbeheerder berekend kan worden. Dit blijkt ook uit de procedure als bepaald in art. 3.1.43 van het Energiebesluit: de aanvraag voor de vergoeding moet binnen 30 kalenderdagen volgend op de realisatie van de aansluiting ingediend worden.

Vervolgens, wat de onderscheiden vergoeding voor huishoudelijke en niet-huishoudelijke netgebruikers betreft: een huishoudelijke netgebruiker is in artikel 1.1.3, 67°/2 van het Energiedecreet gedefinieerd als *"een huishoudelijke afnemer of een natuurlijke persoon die aangesloten is op een aardgasdistributienet of een elektriciteitsdistributienet op een spanning gelijk aan 1000 volt of minder, die elektriciteit opwekt, biogas produceert of aardgas wint om te voorzien in zijn behoeften of die van de personen die samen met hem in de woning in kwestie gedomicilieerd zijn;"*. Deze definitie omvat het begrip "huishoudelijke afnemer" in artikel 1.1.3, 67° van het Energiedecreet gedefinieerd als *"elke natuurlijke persoon aangesloten op een aardgasdistributienet of een elektriciteitsdistributienet op een spanning gelijk aan 1000 volt of minder, die elektriciteit of aardgas afneemt om te voorzien in zijn behoeften of die van de personen die samen met hem in de woning in kwestie gedomicilieerd zijn, behoudens in het geval dat het leveringscontract voor de levering van elektriciteit respectievelijk aardgas op het afnamepunt in kwestie werd gesloten door een onderneming, als vermeld in artikel I.4, 1°, van het Wetboek van Economisch Recht;"*.

Tweedeverblijvers vallen niet onder de definitie van "huishoudelijke afnemer" en dus evenmin onder "huishoudelijke netgebruiker" (wegens: geen domicilie), en zouden hierdoor recht hebben op de (hogere) vergoeding voor niet-huishoudelijke afnemers. Dit is niet logisch en billijk ten aanzien van de huishoudelijke netgebruikers (per definitie: wél domicilie). Er is niet te verklaren waarom de vergoeding voor een laattijdige aansluiting van een niet-gedomicilieerde bewoner (van een tweede verblijf) hoger zou moeten zijn dan voor een gedomicilieerde bewoner.

Voorliggend artikel heeft tot doel om dit aan te passen: er wordt voorgesteld om, wat de eenvoudige¹ en tijdelijke² aansluitingen betreft, geen onderscheid meer te maken in de vergoedingsregeling op basis van de hoedanigheid van de netgebruiker: huishoudelijk of niet, maar om het onderscheid te maken op grond van de kwalificatie van de 'installatie' die aangesloten moe(s)t worden: betreft het een wooneenheid, of niet. Als de laattijdige -eenvoudige of tijdelijke- aansluiting een wooneenheid betreft, geldt de dagvergoeding van 25 euro (die thans geldt voor huishoudelijke netgebruikers), zo niet geldt de dagvergoeding van 50 euro. De dagvergoeding voor laattijdige aansluitingen met detailstudie blijft ongewijzigd. Het onderscheid op basis van de kwalificatie van de aan te sluiten installatie, brengt met zich mee dat ook wooneenheden waar het energiecontract bijvoorbeeld om

---

¹ Artikel 2.2.5 TRDE

² Artikel 2.2.6 TRDE

fiscale redenen op naam van een rechtspersoon of onderneming staat, slechts recht zullen hebben op de lagere vergoeding.

Artikel 7

Het huidig artikel 4.1.11/5 van het Energiedecreet stelt dat de netbeheerder een netgebruiker, aangesloten op het distributienet, een vergoeding verschuldigd is in geval van een niet-geplande stroomonderbreking met technische oorzaak van minstens vier uur. De hoogte van de vergoeding is vastgesteld in paragraaf 1 van dit artikel, waarbij er een aparte regeling is voor huishoudelijke netgebruikers enerzijds en niet-huishoudelijke netgebruikers anderzijds.

Een huishoudelijke netgebruiker is in artikel 1.1.3, 67°/2 van het Energiedecreet gedefinieerd als *“een huishoudelijke afnemer of een natuurlijke persoon die aangesloten is op een aardgasdistributienet of een elektriciteitsdistributienet op een spanning gelijk aan 1000 volt of minder, die elektriciteit opwekt, biogas produceert of aardgas wint om te voorzien in zijn behoeften of die van de personen die samen met hem in de woning in kwestie gedomicilieerd zijn;”*.

Tweedeverblijvers vallen niet onder de definitie van “huishoudelijke netgebruiker” (wegens: geen domicilie), en zouden hierdoor recht hebben op de (hogere) vergoeding voor niet-huishoudelijke afnemers. Dit is niet logisch en billijk ten aanzien van de huishoudelijke netgebruikers (per definitie: wél domicilie). Ook blijkt dit niet in de lijn van de wil van de decreetgever te liggen dat een tweedeverblijver recht zou hebben op een hogere vergoeding dan een gedomicilieerde. De hogere vergoeding voor “niet-huishoudelijke netgebruikers” werd verantwoord op grond van de veronderstelling dat hun ongemak of schade hoger is. Dit gaat wel op voor de professionele netgebruiker (men had ongetwijfeld kappers, bakkers, boekhoudkantoren, ... voor ogen) maar niet voor de loutere bewoner zonder domicilie. Uit de memorie van toelichting: *“Het ongemak of de schade die de huishoudelijke netgebruiker ondergaat als gevolg van een langdurige onderbreking, is meestal veel kleiner dan dat van een niet-huishoudelijke netgebruiker. Daarom wordt in een lagere vergoeding voorzien voor de huishoudelijke netgebruiker, en een hogere voor de niet-huishoudelijke netgebruiker.”*

Voorliggend artikel heeft tot doel om dit aan te passen: er wordt voorgesteld om geen onderscheid meer te maken in de vergoedingsregeling op basis van de hoedanigheid van de netgebruiker: huishoudelijk of niet, maar om het onderscheid te maken op grond van de kwalificatie van de aangesloten ‘installatie’: heeft de langdurige stroomonderbreking betrekking op een wooneenheid, dan geldt de vergoeding zoals deze nu toekomt aan de huishoudelijke netgebruiker. In de andere gevallen geldt de vergoeding zoals die nu toekomt aan de niet-huishoudelijke netgebruiker. Ook hier brengt het nieuwe onderscheidingscriterium met zich mee dat ook wooneenheden waar het energiecontract bijvoorbeeld om fiscale redenen op naam van een rechtspersoon of onderneming staat, slechts recht zullen hebben op de lagere vergoeding.

Artikel 8

Op het moment dat artikel 4.1.11/6 in het Energiedecreet werd ingeschreven, werd dit niet ondergebracht in een specifieke onderafdeling van de afdeling betreffende de vergoedingsplichten van de netbeheerder. Daardoor lijkt het nu onder onderafdeling V te staan, die vergoeding oplegt bij langdurige stroomonderbreking, terwijl artikel 4.1.11/6 inbreuken in verband met persoonsgegevens betreft. In dit ontwerp wordt daarom voorgesteld een nieuwe onderafdeling VI in te voegen waarin artikel 4.1.11/6 wordt ondergebracht.

Artikel 9 en 10

Bij de vergoedingsplichten van de netbeheerders wordt ook een nieuwe onderafdeling VII, bestaande uit een nieuw artikel 4.1.11/7, toegevoegd die voorziet in een forfaitaire éénmalige vergoeding bij laattijdige plaatsing van digitale meters op vraag. Artikel 3.1.55, vijfde lid, van het Energiebesluit legt op dat als een netgebruiker zelf verzoekt om een digitale meter te plaatsen, de netbeheerder binnen dertig werkdagen na ontvangst van de goedgekeurde offerte, de oude meetinrichting wegneemt en een digitale meter plaatst. Indien Fluvius deze termijn niet respecteert, is aan de netgebruiker die om de digitale meter gevraagd heeft, een vergoeding van 100 euro verschuldigd. Deze vergoeding komt overeen met de bonus bij de retroactieve investeringspremie voor zonnepanelen die een netgebruiker ontvangt wanneer deze op vraag een digitale meter laat plaatsen. De hoogte van de vergoeding dekt ruim de plaatsingskosten van een digitale meter. Een digitale meter voor elektriciteit en een eventuele digitale meter voor gas worden in regel steeds simultaan geplaatst. Indien de forfaitaire vergoeding van 100 euro verschuldigd is, geldt dit dan ook voor alle meters samen. Ze is niet geldig voor elke meter afzonderlijk. De vergoeding is éénmalig en is dus dezelfde bij één dag vertraging als bij 5 of 30 dagen vertraging.

De vergoedingsplicht geldt enkel bij expliciete vraag tot vervroegde plaatsing van een digitale meter voor elektriciteit of aardgas, zoals vermeld in artikel 4.1.22/2, eerste lid, 7° van het Energiedecreet.

Indien de plaatsing van een digitale meter het gevolg is van de vraag tot een nieuwe aansluiting of een heraanluiting en Fluvius die vooropgestelde termijnen niet respecteert, zijn reeds de vergoedingsplichten zoals voorzien in artikel 4.1.11/3 en artikel 4.1.11/4 van het Energiedecreet van toepassing.

Artikel 11

In punt 1° wordt in paragraaf 1 van artikel 4.1.17/5 van het Energiedecreet de zinsnede 'omstandigheden verstaan die geen onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden als vermeld in paragraaf 2 zijn en waarbij' toegevoegd onder de beschrijving van buitengewone omstandigheden. Daarnaast wordt in punt 2° 'en gereserveerde technische flexibiliteit' geschrapt bij de beschrijving van onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden in paragraaf 2. Met deze wijzigingen wordt duidelijk gesteld dat buitengewone omstandigheden en onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden naast elkaar staan en dat onvoorziene uitzonderlijke netuitbatingsomstandigheden geen onderdeel zijn van buitengewone omstandigheden.

Met punt 3° wordt enerzijds een onbedoeld verschil weggewerkt tussen het eerste en het tweede lid van artikel 4.1.17/5, §2 van het Energiedecreet. Het tweede lid delegeert namelijk aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid om te bepalen op welke productie-installaties en elektriciteitsopslagfaciliteiten niet-gereserveerde technische flexibiliteit kan worden toegepast, terwijl in het eerste lid enkel wordt gesproken over de modulatie van productie-installaties. Het ontbreken van de elektriciteitsopslagfaciliteiten in het eerste lid betreft een vergetelheid die met voorgestelde wijziging wordt rechtgezet.

Anderzijds wordt met punt 3° het toepassingsgebied van niet-gereserveerde technische flexibiliteit uitgebreid. De huidige bewoording in het Energiedecreet laat enkel toe om niet-gereserveerde technische flexibiliteit toe te passen op productie-installaties en elektriciteitsopslagfaciliteiten die beschikken over telecontrole. Telecontrole is slechts één manier om modulatie toe te passen en in de toekomst kan dit eventueel op een andere manier gebeuren. Om voldoende snel te kunnen inspelen op nieuwe technieken en nieuwe trends is het aanbevolen om het toepassingsgebied voldoende breed te houden. Daarom wordt de telecontrole geschrapt uit het eerste lid van artikel 4.1.17/5, §2.

Artikel 12

Conform het huidige artikel 4.1.26/2 van het Energiedecreet heeft de netbeheerder voor de unieke identificatie van netgebruikers enkel de mogelijkheid het ondernemingsnummer, het rijksregisternummer of het vreemdelingsnummer op te vragen en te gebruiken. Uit de praktijk blijkt dat dit vaak onvoldoende is om de verschillende taken die aan de netbeheerders door of krachtens het Energiedecreet worden opgelegd met goed gevolg te kunnen uitvoeren.

Momenteel kan het rijksregisternummer door de distributienetbeheerders niet gebruikt worden voor de unieke identificatie van klanten van leveranciers maar kunnen de distributienetbeheerders het rijksregisternummer enkel gebruiken in situaties waar ze zelf contact hebben met de klant. Dit zorgt voor heel wat problemen omdat de distributienetbeheerder alleen de houder van het afnamepunt kent. Bijvoorbeeld:

- De partner van de houder van het energiecontract moet de expliciete goedkeuring krijgen om toegang te hebben tot Mijn Fluvius. Dit is niet klantvriendelijk.
- De uitbetaling van premies verloopt moeizaam als de aanvrager van de premie niet diegene is die de houder van het energiecontract is.
- Voor de koppelingen met andere databanken (Woningpas, V-test, ...) is een unieke identificatie nodig. De foutenmarge bij linken op basis van naam is groot.
- Vaak is er nood aan de achterliggende gezinssamenstelling om maatregelen uit te voeren of te evalueren (energieheffing, capaciteitstarief, ...).
- Het rijksregisternummer is ook belangrijk om domicilie- en contractfraude op te sporen, bv. afsluiten van een nieuw contract op naam van de partner wanneer de oorspronkelijke afnemer in een procedure bij wanbetaling zit. Op deze wijze wordt onrechtmatig teruggekeerd naar de gewone markt.

In het verleden had de netbeheerder echter beschikking over veel meer gegevens dan louter het rijksregisternummer, BIS-nummer of ondernemingsnummer om netgebruikers (en hun afhankelijken) uniek te identificeren. In het kader van de bij decreet van 27 november 2015 opgeheven regeling betreffende de "gratis kilowattuur" konden de netbeheerders bijvoorbeeld beschikken over domiciliegegevens betreffende wie gedomicilieerd was op het adres van het afnamepunt in kwestie. Thans beschikt de netbeheerder niet meer over dergelijke gegevens.

Ook beschikt de netbeheerder niet over gegevens aangaande wie de eigenaar is van een bepaald gebouw waaraan een afnamepunt is gekoppeld, of wie over zakelijke rechten erop beschikt. Dit is problematisch in het licht van het streven van de Vlaamse Regering om bij bepaalde premies (bijvoorbeeld de EPC-labelpremie) een onderscheid te maken tussen zittende en nieuwe eigenaars, of überhaupt voor premies die toekomen aan de eigenaar of investeerder, en niet aan de netgebruiker, die immers ook een huurder kan zijn (bijvoorbeeld de retroactieve investeringspremie).

Daarom wordt bepaald dat de netbeheerders voor toepassing bij de taken en verplichtingen die hen krachtens of door het Energiedecreet worden opgelegd voor de unieke identificatie van netgebruikers het ondernemingsnummer, het rijksregisternummer of het BIS-nummer kunnen opvragen en gebruiken, en kunnen de netbeheerders hierbij een beroep doen op het Rijksregister en op de gegevens van de leveranciers. De netbeheerders hebben voor het uitvoeren van die taken en verplichtingen via het kadaster en de bewaarder der hypotheek, elk voor hun ambtsgebied, ook toegang tot de gegevens betreffende de eigendom en het gebruik over de gebouwen en terreinen die beschikken over een toegangspunt.

Deze bepaling is een *lex generalis* en doet zodoende geen afbreuk aan andere bepalingen uit het Energiedecreet die als *lex specialis* in hoofde van de

netbeheerder een specifieke bescherming van persoonsgegevens regelen. Een voorbeeld is bijvoorbeeld de toepassing van artikel 12.6.1 aangaande het uniek loket voor de aanvraag, behandeling, verwerking en uitbetaling van gebouwpremies of premies voor energieopwekkingsinstallaties.

De rechtmatigheid van de verwerking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, c) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Artikel 13

Aan artikel 4.3.1, §2 van het Energiedecreet wordt toegevoegd dat bij faillissement of gerechtelijke reorganisatie van de houder van een leveringsvergunning de leveringsvergunning van rechtswege wordt opgeheven, met als doel een logische en duidelijke situatie te creëren.

Artikel 14

Dit artikel heeft tot doel om te verzekeren dat de VREG tijdig op de hoogte wordt gesteld van dagvaardingen en aanvragen tot faillietverklaring dan wel gerechtelijke reorganisatie van een houder van een leveringsvergunning, evenals de navolgende beslissingen van de ondernemingsrechtbank in die insolventieprocedures. Daarbij werd inspiratie gevonden in art. 10, §8 van de Wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten dat een gelijkaardige procedure voorziet voor wat betreft de FMSA.

Met dit artikel worden procedureregels opgelegd aan het openbaar ministerie en de (griffie van de) ondernemingsrechtbank. Het vaststellen van procedureregels voor rechtscolleges komt in principe aan de federale wetgever toe op grond van zijn residuaire bevoegdheid. Dit artikel kan echter worden gekaderd in de uitoefening door het Vlaamse Gewest van een impliciete bevoegdheid in de zin van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

De invoering van een meldingsplicht aan de VREG m.b.t. dagvaardingen en aanvragen tot faillietverklaring dan wel gerechtelijke reorganisatie van een houder van een leveringsvergunning, evenals de navolgende beslissingen van de ondernemingsrechtbank in die insolventieprocedures, is strikt noodzakelijk voor een adequate uitoefening van verschillende van diens toezichthoudende en controlerende taken, vermeld in artikel 3.1.3, eerste lid, 1° van het Energiedecreet. Inzonderheid kan verwezen worden naar de taak vermeld onder punt a) van die bepaling, nl. het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen in o.m. titel IV van het Energiedecreet evenals de bijhorende uitvoeringsbepalingen, en de taak vermeld onder punt f) van die bepaling, nl. het toezicht op de uitvoering van regels betreffende de taken en verantwoordelijkheden van o.m. de distributienetbeheerders en de leveranciers die actief zijn in het Vlaamse Gewest. In titel IV van het Energiedecreet is een artikel 4.3.3 opgenomen, dat de vier toepassingsgevallen bepaalt van de noodleveranciersregeling. Meer bepaald is krachtens de vermelde bepaling de netbeheerder gehouden om op te treden als noodleverancier voor de afnemers van een commerciële leverancier in de volgende gevallen: i) de VREG heft de leveringsvergunning van de leverancier op, ii) de leverancier wordt de toegang tot het net ontzegd, iii) de leverancier gaat failliet, of iv) t.a.v. de leverancier wordt een procedure van gerechtelijke reorganisatie als vermeld in boek XX, titel V van het Wetboek van economisch recht geopend. In de eerste twee gevallen – de opheffing van de leveringsvergunning en de ontzegging van de toegang – weet de VREG ten gevolge van zijn actieve betrokkenheid bij deze procedures telkens wanneer de noodlevering door de netbeheerder zal ingaan. In de laatste twee gevallen – het faillissement en de gerechtelijke

reorganisatieprocedures – is dat niet het geval. Ook in die gevallen is het echter aangewezen dat de VREG weet wanneer de noodlevering ingaat, en daar idealiter al op kan anticiperen. Dat wordt bewerkstelligd met dit artikel. Door tijdig op de hoogte te worden gebracht van de opstart van insolventieprocedures ten aanzien van een elektriciteits- en/of aardgasleverancier kan de VREG erop toezien dat de noodleveranciersregeling van art. 4.3.3 Energiedecreet correct wordt toegepast, en meer bepaald ingaat op het juiste ogenblik, waarbij in het belang van alle betrokken marktpartijen retroactiviteit best zoveel mogelijk wordt vermeden. Daarnaast laat dit de VREG toe om deze informatie op korte termijn ook mee in rekening te nemen bij zijn toezichthoudende en controlerende taken t.a.v. de betrokken commerciële leverancier, en zijn bevoegdheid om leveringsvergunningen gebeurlijk op te heffen, zoals vermeld in art. 3.1.4, §2, 5° van het Energiedecreet.

Daarnaast leent deze materie zich ook tot een gedifferentieerde regeling, gezien de verschillende gewesten, naargelang van hun eigen noden en behoeftes, een verschillende regeling kunnen uitwerken. Het weze vermeld dat de noodleveranciersregeling in het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest thans anders is opgevat dan in het Vlaamse Gewest. Er zijn belangrijke verschilpunten voor wat o.m. de betrokken actoren betreft, evenals de gevallen waarin de noodleveranciersregeling toepassing vindt.

Tot slot is de weerslag van dit artikel op de federale bevoegdheid marginaal. Dit artikel houdt slechts de invoering van een meldingsplicht in m.b.t. de opstart van bepaalde insolventieprocedures en de beslissingen die in het kader daarvan worden genomen. Daarentegen wordt niet ingegrepen op de bevoegdheid van de ondernemingsrechtbank, noch op de bij de ondernemingsrechtbank toepasselijke federale proceduregels uit het gerechtelijk recht.

Artikel 15 tot en met 20

Artikel 4/1.1.1, 4/1.1.4, 4/1.1.6, 4/1.2.1, §2, artikel 4/1.3.1 en artikel 4/1.3.2 van het Energiedecreet worden aangepast, rekening houdend met de nieuw ingevoegde definities van "tussenpersonen bij de levering van thermische energie" en "eindgebruikers van thermische energie" (zie toelichting bij artikel 2 van dit ontwerp van decreet).

Artikel 21

Voor de projecten met startdatum vanaf 1 januari 2013 wordt conform artikel 7.1.4/1, §4 van het Energiedecreet bij de lopende projecten en nieuwe projecten met een startdatum vanaf 1 augustus tot en met 31 december van het lopende kalenderjaar voor de productie van groene stroom of voor warmte-krachtkoppeling de onrendabele top geactualiseerd afhankelijk van de elektriciteitsprijs.

Voor lopende projecten en nieuwe projecten met een startdatum vanaf 1 augustus tot en met 31 december van het lopende kalenderjaar voor de productie van groene stroom of voor warmte-krachtkoppeling wordt de onrendabele top tijdens de afschrijvingsperiode bedoeld in artikel 7.1.1, §2 of §3, of in artikel 7.1.2, §2 of §3, van het Energiedecreet echter niet geactualiseerd wanneer in de door de Vlaamse Regering vastgestelde methodiek voor een projectcategorie brandstofkosten van toepassing kunnen zijn.

Gelet op de snel stijgende elektriciteitsprijzen (meerinkomst voor het project) en de evolutie van de brandstofprijzen (potentiële bijkomende kost voor het project) is het gerechtvaardigd om de voormelde uitzondering voor projecten met brandstofkosten op te heffen. Op die manier wordt vermeden dat door de evoluties in de elektriciteitsprijzen of brandstofkosten een oversubsidiëring of

ondersubsidiëring optreedt. Daardoor wordt tegelijk de kostenefficiëntie verbeterd en worden de risico's voor de investeerders verlaagd. Voorgesteld wordt om daarbij niet enkel afhankelijk van de elektriciteitsprijs te actualiseren, maar op basis van de opbrengst aan elektriciteit en overige kosten en/of opbrengsten van ingaande en uitgaande energetische stromen van het project. De Vlaamse Regering kan ook bijkomende ingaande en uitgaande stromen vastleggen die beschouwd moeten worden in de berekening van de actualisatie van de onrendabele top.

Artikel 22

Punt 1°: In artikel 7.1.6 van het Energiedecreet wordt ingevoegd dat een groenestroomcertificaat nog minimaal twaalf maanden geldig moet zijn om in aanmerking te komen voor de minimumsteun. Dit ten einde te vermijden dat de netbeheerders geen tijd meer hebben om die certificaten conform artikel 7.1.6, §2 Energiedecreet terug op de markt te brengen omdat ze te snel al vervallen (met alle consequenties van dien m.b.t. de doorrekening van kosten in de nettarieven).

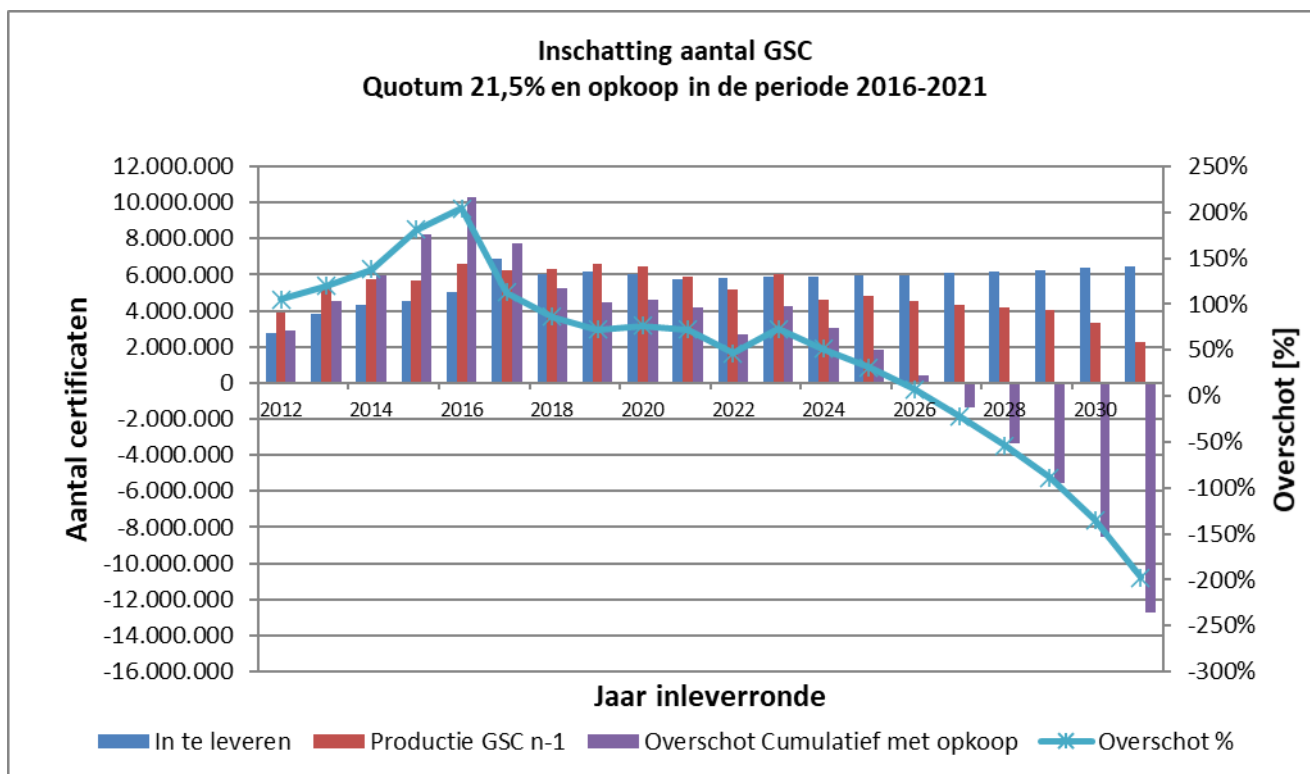
Punt 2°: Hoewel in artikel 1.1.3, 51° van het Energiedecreet de federale Elektriciteitswet wordt gedefinieerd als "de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt", wordt in artikel 7.1.6, §3 van het Energiedecreet nog verwezen naar "de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt". Met de voorgestelde bepaling wordt dit vervangen door de "federale Elektriciteitswet".

Artikel 23

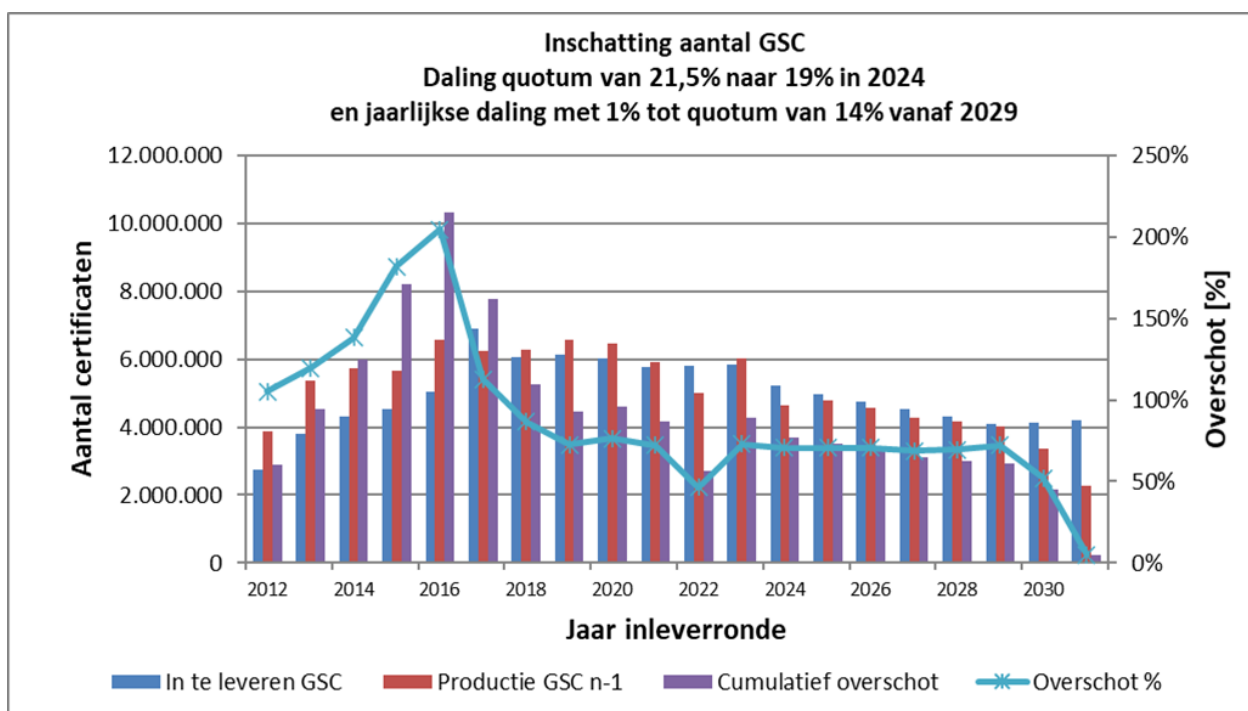
Net zoals in artikel 7.1.6 voor groenestroomcertificaten wordt in artikel 7.1.7 ingevoegd dat warmtekrachtcertificaten nog minimaal twaalf maanden geldig moet zijn om in aanmerking te komen voor de minimumsteun. Dit ten einde te vermijden dat de netbeheerders geen tijd meer hebben om die certificaten conform artikel 7.1.7, §2 Energiedecreet terug op de markt te brengen omdat ze te snel al vervallen (met alle consequenties van dien m.b.t. de doorrekening van kosten in de nettarieven).

Artikel 24

Punt 1° en 2°: Zonder aanpassingen aan de quotumplicht zullen de elektriciteitsleveranciers niet meer kunnen voldoen aan de quotumplicht en daardoor hogere administratieve geldboetes moeten betalen (100 euro per GSC (boeteprijs) i.p.v. 93 euro per GSC (minimumsteun), wat de factuur voor de verbruikers zou verhogen).

Om de tekorten voor groenestroomcertificaten op de markt te vermijden, en een voldoende liquide markt te behouden, wordt in artikel 7.1.10 van het Energiedecreet een quotumaanpassing voorgesteld die streeft naar een jaarlijks certificatenoverschot dat rond de 70-80% blijft. Het overschot aan groenestroomcertificaten zal naar schatting als volgt evolueren:

Dit wordt bereikt door de quota als volgt aan te passen voor de betreffende inleveringsrondes:

0,215 in 2019 tot 2023;

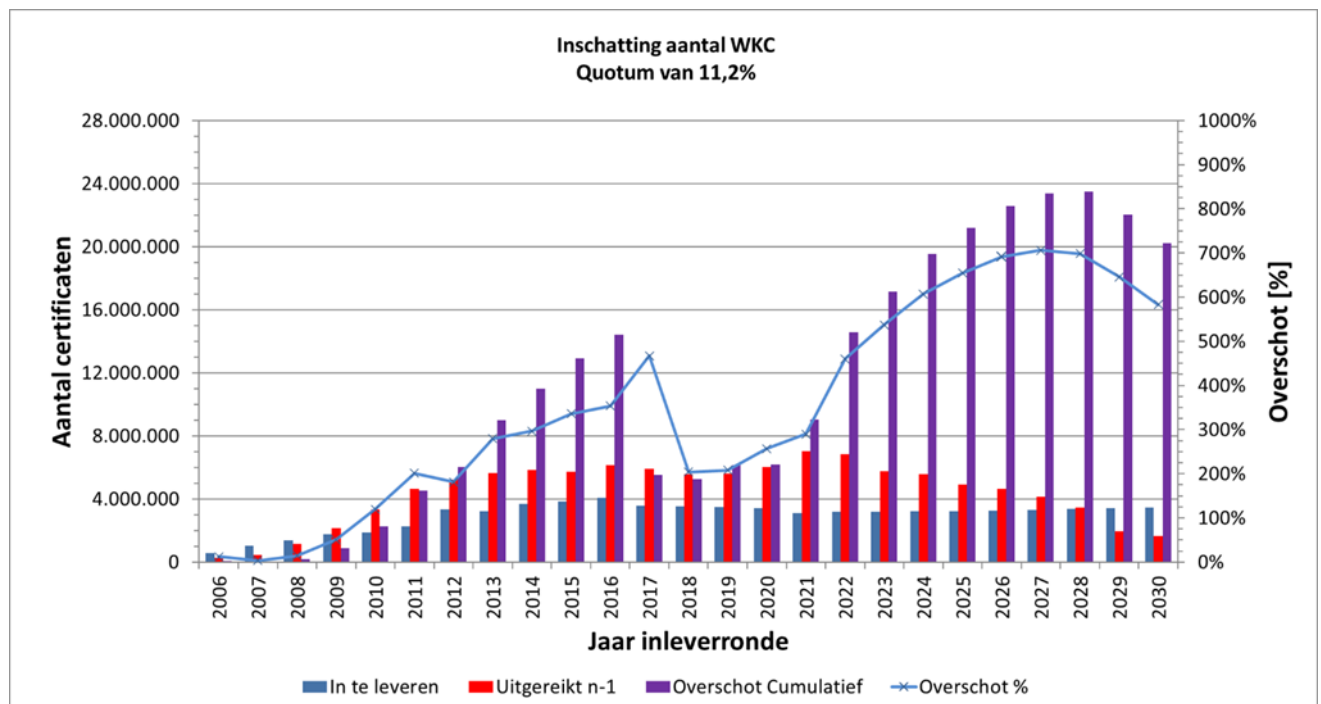
0,19 in 2024;
 0,18 in 2025;
 0,17 in 2026;
 0,16 in 2027;
 0,15 in 2028;
 0,14 in 2029 en daarna;

Het aantal in te leveren groenestroomcertificaten bedroeg 5,81 miljoen in 2022. Een verlaging van de quota van 21,5 naar 19% in 2024 betekent dat het aantal voor te leggen certificaten zou dalen met ongeveer 675.000 certificaten, equivalent aan een daling van ongeveer 66 miljoen euro van de energiefactuur (te verhogen met BTW voor het deel dat aan burgers wordt geleverd).

Punt 3° voorziet in de rechtzetting van een materiële vergissing. Bij decreet van 17 december 2021 werd in de artikelen 7.1.10 en 7.1.11 van het Energiedecreet onder bepaalde voorwaarden een vrijstelling ingeschreven op de certificatenplicht voor elektriciteitsopslagfaciliteiten, voor groenestroomcertificaten in artikel 7.1.10, §3/1, voor warmte-krachtcertificaten in artikel 7.1.11, §2/2. In de formulering van deze nieuw ingevoegde paragrafen is evenwel een inconsistentie geslopen. Artikel 7.1.10, §3/1 luidt "In afwijking van paragraaf 3 ...", waarbij paragraaf 3 de vrijstelling voor grote afnemers bevat. Artikel 7.1.11, §2/2 luidt "In afwijking van paragraaf 2 ...", waarbij paragraaf 2 de quotumpercentages bevat. Met de voorgestelde wijziging wordt artikel 7.1.10, §3/1 aangepast, zodat het ook afwijkt van de paragraaf met de quotumpercentages.

Artikel 25

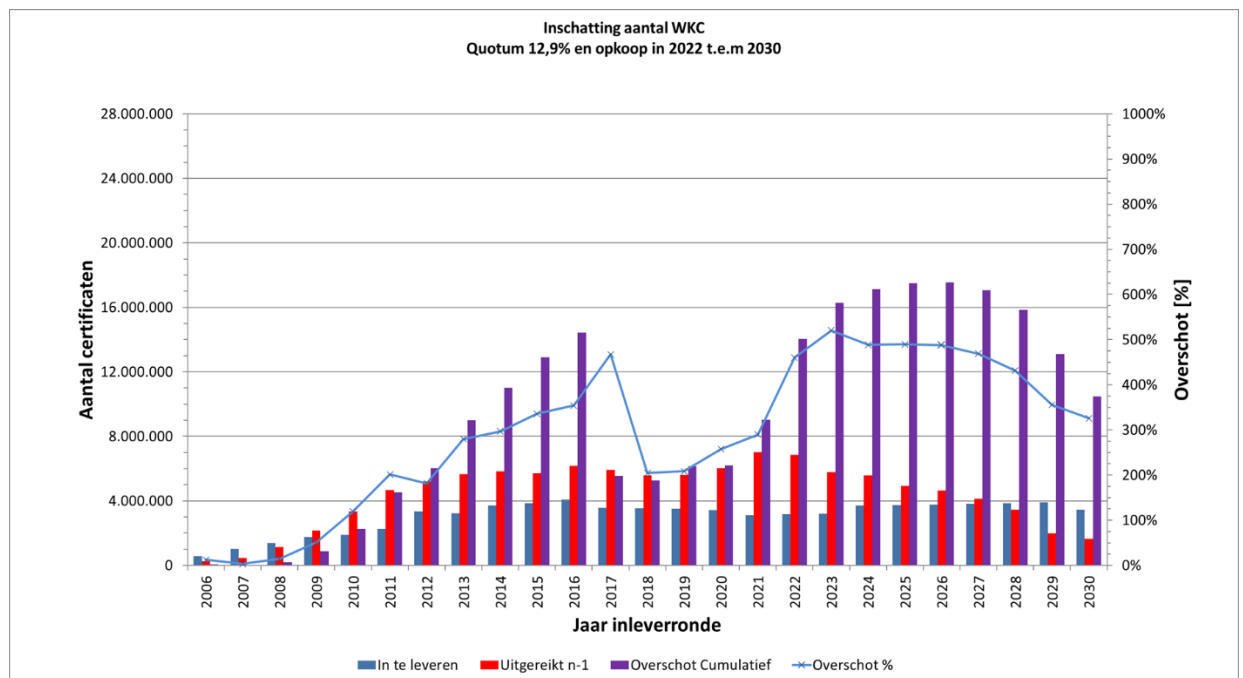
Uit de prognoses van VEKA blijkt dat het opgebouwde overschot aan warmte-krachtcertificaten nog enkele jaren verder zou toenemen. Vanaf de inleveringsronde van 2027 en 2028 wordt een daling verwacht, onder meer door de eindigheid van de certificaten-toekenning voor bestaande installaties, en de recent besliste stopzetting van steun voor nieuwe en ingrijpend gewijzigde WKK-installaties op fossiele brandstof.

In artikel 7.1.11 van het Energiedecreet wordt een quotumaanpassing voorgesteld naar:

0,112 in 2019 tot 2023;
 0,129 in 2024 tot 2029;
 0,112 in 2030 en daarna;

Daardoor moeten jaarlijks naar schatting 500.000 warmtekrachtcertificaten extra ingeleverd worden (bij huidige 0,112 moeten er 3,2 miljoen warmtekrachtcertificaten ingeleverd worden. Een verhoging met 0,017 komt dan overeen met 500.000 warmtekrachtcertificaten.), equivalent aan een doorrekening van ongeveer 15,5 miljoen euro in de energiefactuur (te verhogen met BTW voor het deel dat aan burgers wordt geleverd). We gebruiken daarnaast op het einde van het jaar het saldo van het Energiefonds onder meer om warmtekrachtcertificaten op te kopen. Het overschot aan warmtekrachtcertificaten zal daardoor naar schatting als volgt evolueren.

Artikel 26

Steeds meer Vlaamse bedrijven willen hun energieverbruik "vergroenen" door in de centrale databank van de VREG, vermeld in artikel 7.1./1.1. van het Energiedecreet, garanties van oorsprong te laten vernietigen ten belope van hun energieverbruik. Na vernietiging zijn de garanties van oorsprong niet meer verhandelbaar. In andere landen, zoals Nederland, is een cancellation statement (= verklaring door een issuing body dat een aantal garanties van oorsprong werden ingeleverd en dus niet langer bruikbaar zijn) vandaag al mogelijk. Voorliggend tekstvoorstel heeft tot doel om een reglementaire basis te bieden voor deze "vrijwillige" vernietiging van garanties van oorsprong in de centrale databank en de attestering hiervan door de VREG. Voor deze vernietiging van garanties van oorsprong kan overeenkomstig artikel 7.1/1.5 de betaling van een retributie aan de VREG verschuldigd zijn.

Artikel 27

Het woord 'onbalans' in artikel 7.2.1, §1, zevende lid, wordt geschrapt om maximaal oplossingen mogelijk te maken voor de sourcing en settlement bij energiedelen en peer-to-peerverkoop.

Artikel 28

Ook in artikel 7.2.2, §2, vierde lid, wordt het woord 'onbalans' geschrapt. Zie toelichting bij artikel 30.

Artikel 29 en 30

In titel VIII van het Energiedecreet wordt een hoofdstuk VIII toegevoegd i.v.m. de verwerking van persoonsgegevens bij tegemoetkomingen.

Paragraaf 1 van het ingevoegde artikel 8.8.1 vormt de decretale basis om persoonsgegevens op te vragen in het kader van de toekenning van tegemoetkomingen ter bevordering van o.a. het rationeel energiegebruik en hernieuwbare energie (bv. verhoogde EPC-labelpremie, batterijpremie,...). Deze regeling is evenredig met het nagestreefde doel: er wordt in dit kader niet meer opgevraagd dan noodzakelijk, enkel de gegevens die nodig zijn om na te gaan of de aanvrager van de tegemoetkoming aan de geldende voorwaarden voldoet.

Zoals bepaald in paragraaf 2 is het de Vlaamse Regering die de dienst aanwijst die instaat voor de verwerking van de persoonsgegevens. Afhankelijk van de door de Vlaamse Regering gemaakte keuze kan dit een dienst van de Vlaamse Overheid zijn of de distributienetbeheerder of zijn werkmaatschappij.

Paragraaf 3 bepaalt dat, tenzij de Vlaamse Regering een andere regeling voorziet, de hierboven vermelde verwerking van persoonsgegevens dient te gebeuren via het uniek loket, en verwijst door naar artikel 12.4.1, en ook artikel 12.6.1 van het Energiedecreet waarbinnen de modaliteiten van dit uniek loket behandeld worden. De rechtmatigheid van de verwerking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, c) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. De doelstellingen, betrokkenen, bewaartermijn, enzovoort, zijn reeds opgenomen in artikel 12.4.1 en 12.6.1 van het Energiedecreet.

Artikel 31

Dit artikel heft het laatste lid op omdat deze overgenomen zal worden in artikel 9.1.4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Artikel 32

Met de creatie van het uniek loket en de hervorming van de premies van energie en wonen tot de 'Mijn Verbouwpremie', werd een eerste stap genomen in de betere afstemming tussen de beleidsinstrumenten van het beleidsveld wonen en het beleidsveld energie.

Met de introductie van een nieuwe, geïntegreerde lening, zijnde de 'verbouwlening', werd een nieuwe stap gezet in de afstemming van de ondersteuningsinstrumenten van de voormelde beleidsvelden.

Het decretale toepassingsgebied van het bestaande instrument binnen het beleidsveld energie, te weten 'de energieleningen', werd inmiddels uitgebreid met maatregelen op vlak van woningkwaliteit. Hierdoor werd er voorzien in een rechtsgrond voor de energiehuizen om ook leningen toe te kennen ter ondersteuning van investeringen in het kader van de bevordering van het rationeel energieverbruik én woningkwaliteit. Tegelijk werd met dit voorstel van decreet³ de decretale basis voor dit instrument gecreëerd in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 voor eigenaar-bewoners en eigenaar-verhuurders.

---

³ Parl.St. VI.Parl. (2021-22), nr. 1230/3.

De verbouwlening zal de energielening, zoals heden vervat in artikel 7.9.1 van het Energiebesluit, vervangen vanaf 1 juli 2022. Net zoals bij de bestaande energieleningen zal:

- voor het beheer van de verbouwlening gebruik worden gemaakt van de diensten van PMV/z-Leningen nv, te weten dat PMV staat voor Participatiemaatschappij Vlaanderen (voorheen: het Participatiefonds Vlaanderen);
- het verstrekken van de verbouwlening aan de energiehuizen worden opgedragen.

Opdat de energiehuizen efficiënter en effectiever de toekenningsvoorwaarden voor de verbouwlening kunnen controleren, wordt voorgesteld om in het Energiedecreet te voorzien in een decretale rechtsgrond hiervoor. De verwerking is namelijk noodzakelijk om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen die op de energiehuizen als verwerkingsverantwoordelijke rust (artikel 6, c) AVG).

Het gaat *in casu* om de volgende gegevens, waarbij de opgevraagde persoonlijke gegevens uiteraard beperkt blijven tot gegevens die in het kader van de behandeling van de kredietaanvraag noodzakelijk zijn:

1° de volgende gegevens over de kredietnemer:

- a) het huidige adres en de vorige adressen en de contactgegevens;
- b) de gezinssamenstelling, de personen ten laste en de personen die samenwonen met kredietnemer;
- c) de handicap van de persoon van de kredietnemer, of van de personen die samenwonen met de kredietnemer;
- d) de burgerlijke staat;

2° de volgende gegevens over het inkomen van de kredietnemer, of het inkomen van de personen met wie de kredietnemer samenwoont:

- a) het gezamenlijk belastbaar inkomen;
- b) het afzonderlijk belastbaar inkomen;
- c) het leefloon;
- d) de inkomensvervangende tegemoetkoming aan personen met een handicap;
- e) de beroepsinkomsten die van belasting vrijgesteld zijn, uit het buitenland of verworven bij een Europese of internationale instelling;

3° de zakelijke rechten waarvan de kredietnemer, houder is;

4° de volgende gegevens over het gebouw waarvoor een lening wordt aangevraagd:

- a) de aard;
- b) de ligging;
- c) de ouderdom;
- d) de eigendom of zakelijke rechten die erop zijn gevestigd;

5° de gegevens over de uitgevoerde werken waarvoor een lening wordt aangevraagd, met inbegrip van facturen;

6° de gegevens over de toekenning van een rentesubsidie, vermeld in artikel 8.2.3, §1;

7° alle andere gegevens dan de gegevens, vermeld in punt 1° tot en met 5°, die verband houden met de leningsvoorwaarden die de Vlaamse Regering krachtens dit decreet of krachtens de Vlaamse Codex Wonen van 2021 vaststelt en die noodzakelijk zijn om de lening toe te kennen. Ook deze gegevens zijn uiteraard noodzakelijk voor de energiehuizen om de aanvraag te kunnen verwerken, controleren en toe te kennen, maar aangezien de concrete voorwaarden vaak in een uitvoeringsbesluit zijn opgenomen is het onmogelijk om alle op te vragen en te verwerken gegevens nodig voor het controleren van deze toekenningsvoorwaarden, hier limitatief op te sommen.

Tevens wordt voorzien dat verschillende instanties de nodige expliciet in dit artikel vermelde gegevens die onontbeerlijk zijn om de aanvragen te kunnen behandelen, ter beschikking moeten stellen.

Wat betreft de rentesubsidie zal het VEKA op vraag van de energiehuizen aangeven of er een rentesubsidie werd toegekend of niet. De verbouwlening zal namelijk niet gecumuleerd kunnen worden met een renteloos renovatiekrediet.⁴

De gegevens met betrekking tot een handicap opgenomen in paragraaf 1, 1°, c, worden opgevraagd en verwerkt om het aantal personen ten laste te bepalen. Personen met een handicap zullen bij de bepaling van het aantal personen ten laste namelijk dubbel worden geteld, conform het bepaalde in artikel 5.186, *in fine*, van het besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021. Het aantal personen ten laste is bepalend voor de toe te passen inkomensgrens, waardoor de verwerking van dit type gegevens noodzakelijk is om redenen van zwaarwegend algemeen belang. Zonder deze gegevens kan aan een kredietnemer niet de lening worden uitgekeerd waarop hij of zij recht heeft. Deze regeling is evenredig met het nagestreefde doel: er wordt in dit kader niet meer opgevraagd dan noodzakelijk, enkel het statuut van de persoon wordt opgevraagd en verwerkt.

De bewaartermijn, zoals opgenomen in dit artikel, heeft betrekking op de persoonsgegevens die in kader van verschillende leningen verwerkt kunnen worden (waaronder de energielening+ en de verbouwlening). Het is om die redenen dus ook niet mogelijk om de bewaartermijn van de gegevens te bepalen op decretaal niveau. Daarom wordt voorzien in een delegatie opdat de Vlaamse Regering een bewaartermijn bepaalt voor de verwerking van persoonsgegevens. Er wordt echter wel via dit ontwerp van decreet een kader opgenomen waarmee de Vlaamse Regering met betrekking tot haar bewaartermijnen rekening zal moeten houden. Deze termijn is niet langer dan noodzakelijk voor de toepassing van de door of krachtens artikel 8.2.3 vastgestelde regels of voor de toepassing van artikel 13.4.13, en is in totaal niet langer dan dertig jaar (rekening houdende met de opnametermijnen van de lening, de looptijd van de lening en/of de eventuele tijd nodig voor toepassing van de decretale bepalingen met betrekking tot sancties uit artikel 13.4.13 (specifiek voor de energielening+).

De ontworpen paragraaf 2 voorziet in de uitwisseling van persoonsgegevens door de energiehuizen aan het VEKA in kader van de controle op de energielening+. Deze bepaling zit heden reeds vervat in artikel 9.1.4 van het Energiedecreet en wordt enkel wetgevingstechnisch doch niet inhoudelijk gewijzigd.

Tot slot bevat de ontworpen paragraaf 3 een rechtsgrond voor mogelijke gegevensuitwisseling tussen de energiehuizen en het Agentschap Wonen-Vlaanderen.

Artikel 33

Conform artikel 80 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet) (voorheen: artikel 4.2.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009) kan een omgevingsvergunning verschillende fasen of onderdelen van een project vermelden. Ook de verschillende referentiemomenten kunnen in de omgevingsvergunning worden vastgesteld.

Via de decreetwijziging van 17 februari 2017 werd in artikel 11.1.8, §1, derde lid van het Energiedecreet reeds voorzien in een uitzonderingsgrond voor nieuwbouwprojecten met een gefaseerde vergunning zodat de decretale indientermijn van vijf jaar, zoals vermeld in artikel 11.1.8, §1, tweede lid van het Energiedecreet, voor elke EPB-eenheid van die vergunning wordt gerekend per

---

⁴ Zie artikel 7.9.2/0/7, §7, ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 in het kader van de verbouwlening, VR 2022 1805 DOC.0538/2BIS.

fase waaronder zij valt en waaronder de werken aan die EPB-eenheid het eerst werden gestart.

Uit praktijk is echter gebleken dat dezelfde situatie zich ook kan voordoen bij grote renovatieprojecten of bij bouwprojecten die zowel bestaan uit nieuwbouw- als renovatiewerken. Zo kan er een gefaseerde vergunning worden verleend voor een bouwproject waarbij de eerste twee fasen bestaan uit de nieuwbouw van EPB-eenheden en de derde fase uit de renovatie van EPB-eenheden. Volgens de huidige lezing van artikel 11.1.8 van het Energiedecreet zou men dan in elk geval binnen de vijf jaar na het verlenen van de gefaseerde vergunning de EPB-aangifte(n) voor de renovatiewerken moeten indienen, ook al is het goed mogelijk dat de renovatiewerken nog niet gestart werden omdat de start van de renovatiefase zich pas voordoet vijf jaar na het verlenen van de vergunning.

Daarom wordt voorgesteld om eenzelfde uitzondering ook te voorzien in artikel 11.1.8, §1/1 van het Energiedecreet. Op die manier valt het startpunt van de vijf jaar voor alle gebouwen uit een bepaalde fase samen met het startmoment van de fase.

Artikel 34

Artikel 11.1.9, §1, van het Energiedecreet stelt dat de houder van de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of de meldingsplichtige de aangifteplichtige is. Als een gebouw dat gebouwd moet worden of in aanbouw is, door de aangifteplichtige wordt vervreemd, of als de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen door de aangifteplichtige wordt overgedragen, dan wordt respectievelijk de nieuwe eigenaar of de nieuwe houder van de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen de nieuwe aangifteplichtige. Als een gebouw dat al voorlopig opgeleverd is, wordt vervreemd voor een EPB-aangifte is ingediend, blijft de oorspronkelijke houder van de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of de meldingsplichtige de aangifteplichtige.

Met de decreetwijziging van 17 februari 2017 werd in artikel 11.1.9, §1, een derde lid ingevoegd dat luidt als volgt: *"Als de aangifteplicht wordt overgedragen als vermeld in het tweede lid, wordt in het kader van de overdracht een tussentijds verslag opgesteld dat opgemaakt is door de verslaggever die door de oorspronkelijke aangifteplichtige is aangesteld, en dat is ondertekend door de verslaggever, de oorspronkelijke aangifteplichtige en de nieuwe aangifteplichtige, en waarin alle maatregelen die uitgevoerd zijn of die uitgevoerd moeten worden om aan de EPB-eisen te voldoen, worden opgesomd, en waarin wordt vermeld wie voor de uitvoering van de verschillende maatregelen zal instaan. De oorspronkelijke aangifteplichtige stelt na de beëindiging van de werken waarvoor hij instaat, de nodige gegevens van de door hem of in zijn opdracht uitgevoerde werken, ter beschikking van de aangifteplichtige met het oog op het opstellen van de definitieve EPB-aangifte."*

In de memorie van toelichting werd over deze wijziging het volgende opgenomen: *"Parallel met voormelde wijziging met betrekking tot promotor-bouwheren, wordt ook bepaald dat wanneer er geen promotor-bouwheer bij de overdracht van de aangifteplicht betrokken is (artikel 11.1.9, §1, van het Energiedecreet), in het kader van die overdracht een tussentijds verslag verplicht moet worden opgemaakt. Op deze manier wordt vermeden dat bijvoorbeeld een onwetende koper (bijvoorbeeld bij de verkoop van een ruwbouw na echtscheiding of na faillissement van de bouwheer) een gebouw koopt, verder afwerkt en vervolgens voor de verrassing komt te staan dat het VEA een administratieve geldboete oplegt omdat hetzij in het kader van de overgedragen constructies, hetzij omdat in de verdere afwerking onvoldoende maatregelen werden genomen, niet aan de EPB-eisen is voldaan. In dit tussentijdse verslag zal men alle maatregelen die*

*uitgevoerd werden of die nog uitgevoerd moeten worden om aan de EPB-eisen te voldoen, opsommen. Bijkomstig zal er eveneens in moeten worden vermeld wie voor de uitvoering van de verschillende maatregelen (bijvoorbeeld verkoper/koper) zal instaan/instand.*⁵

Met de decreetwijziging van 17 februari 2017 werd echter de opmaak van het tussentijds verslag niet ingeschreven als vormvereiste. Het VEKA stelt dan ook regelmatig vast dat er geen tussentijds verslag wordt opgemaakt en overgedragen wordt aan de koper. Dit verhindert echter niet dat de koper wel aangifteplichtige wordt. Bovendien blijkt uit handavingsdossiers dat er wel een rechtsgeldige overdracht van de aangifteplicht is geweest, maar de koper hiervan niet op de hoogte werd gebracht.

Daarom wordt voorgesteld om, ter bescherming van de koper, bijkomende voorwaarden voor een rechtsgeldige overdracht van de aangifteplicht vast te leggen. Door vast te leggen dat in de authentieke akte vermeld moet worden dat de aangifteplicht overgedragen wordt, is de koper hier van in het begin al van op de hoogte. Op deze manier kan de koper het gebouw verder afwerken met bijkomende aandacht voor de energieprestatieregelgeving. Door daarnaast ook op te leggen dat er verplicht een tussentijds verslag opgemaakt moet worden en dat de verkoper alle nodige stavingstukken aan de koper moet bezorgen, beschikt de koper over de nodige informatie om zelf een gegronde en gestaafde EPB-aangifte te laten indienen.

Er wordt gekozen om deze uitbreiding van de aangifteplicht in werking te laten treden op de eerste dag van de vierde maand die volgt op de maand van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Op deze manier hebben dossiers waar bijvoorbeeld de onderhandse akte reeds werd getekend, maar de authentieke akte nog niet is verleden een 'gratieperiode' waarbinnen de notariële procedures nog tijdig kunnen worden afgerond zodat ze nog onder de oude regeling vallen. Artikel 11.1.9, §1, eerste lid van het Energiedecreet, in de lezing voorafgaand aan de inwerkingtreding van artikel 26, blijft echter van toepassing op de dossiers waarvan de authentieke akte werd verleden voor de datum van inwerkingtreding van dat artikel.

Artikel 35

Met dit artikel wordt het mogelijk gemaakt om het toepassingsgebied van de verplichting om een EPC over te dragen, volledig gelijk te schakelen met het toepassingsgebied van de renovatieverplichting voor residentiële en niet-residentiële gebouwen (art. 11.2/2.1 Energiedecreet). De renovatieverplichting voor residentiële gebouwen en niet-residentiële gebouwen geldt bij (onder andere) een notariële overdracht in volle eigendom. De huidige verplichting om een EPC over te dragen is evenwel beperkt tot koop-verkoop. Er zijn vormen van notariële overdracht waarbij een gebouw in volle eigendom overgaat die niet onder het toepassingsgebied van de huidige overdrachtsverplichting vallen, maar wel onder de renovatieverplichting. Voorbeelden zijn de schenking, maar ook die gevallen waar een gebouw via ruil wordt overgedragen. Voor de praktische uitvoering van de renovatieverplichting is het wenselijk dat natuurlijke personen of rechtspersonen die via notariële overdracht de volle eigendom verwerven over een gebouw ook meteen het EPC-certificaat van het gebouw in kwestie krijgen van de vorige eigenaar. Met de voorgestelde wijziging wordt deze discrepantie weggewerkt. De Vlaamse Regering krijgt de mogelijkheid om ook voor deze andere vormen van notariële overdracht in volle eigendom een overdrachtsplicht in het leven te roepen.

Artikel 36

---

⁵ Parl.St. VI.Parl. (2016-17), nr. 966/1, p. 13.

Met de decreetswijzigingen van 30 oktober 2020, 17 december 2021 en 18 maart 2022 werd in het Energiedecreet een decretale rechtsgrond voorzien aan de Vlaamse Regering voor het opleggen van minimale eisen inzake renovatie bij een notariële overdracht van de volle eigendom van of bij vestiging van erfpacht en opstalrecht op gebouwen. De uitvoering van de verplichting wordt opgelegd aan respectievelijk de eigenaar, de opstalhouder, of de erfpachter.

Er werd tevens voorzien dat in geval na de verkoop van het residentieel gebouw of niet-residentieel gebouw of de niet-residentiële gebouweenheid gedurende de looptijd van deze verplichting die op het gebouw of de gebouweenheid rust:

1° het residentieel gebouw of niet-residentieel gebouw of de niet-residentiële gebouweenheid wordt geërfd, dan gaat de verplichting over op de erfgenaam of legataris. De erfgenaam of de legataris moet dan binnen de resterende termijn voldoen aan het minimaal energieprestatieniveau dat de erflater diende te halen;

2° het residentieel gebouw of niet-residentieel gebouw of de niet-residentiële gebouweenheid wordt geschonken of verkocht, of een opstalrecht of erfpacht wordt erop gevestigd, dan gaat de verplichting over op de koper of de ontvanger van de schenking of de erfpachter of opstalhouder. De koper, de ontvanger van de schenking, de erfpachter of de opstalhouder moet dan binnen de resterende termijn voldoen aan het minimaal energieprestatieniveau dat de verkoper, schenker, erfpachtgever of opstalgever zelf diende te halen. Indien het te behalen minimaal energieprestatieniveau sindsdien werd verstrengd rust bijkomend op de nieuwe eigenaar (koper of ontvanger van de schenking), erfpachter of de opstalhouder de verplichting om binnen een gestelde termijn na het verlijden van de authentieke akte aan dat verstrengde minimaal energieprestatieniveau te voldoen.

Daar waar het toepassingsgebied van de minimale eisen inzake renovatie geldt bij elke notariële overdracht van de volle eigendom van of bij vestiging van erfpacht en opstalrecht op gebouwen, wordt de *overdracht* van deze verplichting beperkt tot enerzijds erfenis en anderzijds tot schenking, verkoop, erfpacht en opstalrecht.

Er wordt daarom heden voorgesteld om het toepassingsgebied van de overdracht van de renovatieverplichting ook uit te breiden tot het algemene toepassingsgebied van de verplichting, zodat gedurende de looptijd van de verplichting bij elke vorm van notariële overdracht in volle eigendom – en niet enkel bij verkoop, schenking, erfpacht en opstalrecht – deze verplichting tevens wordt overgedragen.

Artikel 37

Artikel 12.1.1 van het Energiedecreet stelt dat de minister bevoegd voor energie jaarlijks, op voorstel van het VEKA, een energierapport publiceert. Dit rapport bevat een energiebalans met de gegevens zoals bepaald in artikel 12.1.2 van het Energiedecreet, waaronder het energiegebruik per subsector en per energiedrager. Om het elektriciteits- en aardgasgebruik in Vlaanderen per subsector te kennen, is op basis van het huidige artikel 12.2.1 van het Energiedecreet en artikel 10.1.1. van het Energiebesluit de verplichting opgelegd aan elke beheerder van een distributienet, transmissienet, aardgasdistributienet en vervoersnet om te rapporteren over de hoeveelheden afgenomen op de afnamepunten en de subsectoren waartoe de afnemers behoren. Indien een afnamepunt echter een koppelpunt is aan een gesloten distributienet, directe lijn, directe leiding, privé-distributienet of een net, vermeld in artikel 2, 41° en 42°, van de federale Elektriciteitswet, dan ontbreken de data over de doorgeleverde hoeveelheden elektriciteit en aardgas en de subsectoren waartoe de achterliggende afnemers behoren. Met de uitbreiding in dit artikel wordt het mogelijk gemaakt om ook de beheerders van een gesloten distributienet, directe lijn, directe leiding, privé-distributienet en een net, vermeld in artikel 2, 41° en 42°, van de federale

Elektriciteitswet, te verplichten om deze noodzakelijke gegevens voor het opmaken van het energierapport mee te delen.

Artikel 38

Vanaf 1 april 2022 dienen de installateurs van stookolieketels per kwartaal aan het VEKA een lijst met adressen van de residentiële en niet-residentiële gebouwen te rapporteren waarin ze gedurende het vorige kwartaal een of meer stookolieketels of ketellichamen hebben geïnstalleerd of vervangen. Deze gegevens worden opgenomen in de databank voor energiegebruik en energieproductie, vermeld in artikel 12.5.1 van het Energiedecreet.

Als de installateurs niet voldoen aan hun decretale verplichting, zal het VEKA handhaving opstarten. De basis voor deze handhaving zijn dus gegevens in de databank voor energiegebruik en energieproductie. Bij de invoering van de rechtsgrond van de databank voor energiegebruik en energieproductie werd echter verkeerdelijk niet voorzien dat de databank tevens de doelstelling heeft verplichtingen die aan de installateurs zijn opgelegd, te volgen en handhaven. Voorliggende bepaling voorziet in een rechtzetting van dit erratum.

Artikel 39

Dit artikel houdt een wijziging in van artikel 12.6.1 van het Energiedecreet, ingevoegd bij het decreet van 19 november 2021. In paragraaf 1 en 2 wordt de zinsnede 'ter bevordering van het rationeel energiegebruik' toegevoegd. Tot op heden zijn immers alle premies uit het uniek loket gekoppeld aan hetzij investeringen in gebouwen, of hebben ze betrekking op energieopwekkingsinstallaties. Via het toevoegen van de zinsnede "ter bevordering van het rationeel energiegebruik" wordt de mogelijkheid gecreëerd om ook andere vormen van steun, zoals maar niet beperkt tot de kortingsbonnen uit artikel 6.4.1/4 van het Energiebesluit van 19 november 2010, onder het toepassingsgebied van het uniek loket te brengen.

De rechtmatigheid van de verwerking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, c) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. De doelstellingen, betrokkenen, bewaartermijn, enzovoort, zijn reeds opgenomen in artikel 12.6.1 van het Energiedecreet.

Artikel 40

In punt 1° wordt artikel 13.1.2 aangevuld met de nieuw gedefinieerde partij, de "tussenpersonen bij de levering van thermische energie" (zie toelichting bij artikel 2 van dit ontwerp van decreet).

I.v.m. punt 2°:

Bij de uitoefening van zijn taken inzake toezicht en controle op de naleving van de energiewetgeving en de hierin opgenomen openbaredienstverplichtingen, dient de VREG in vele gevallen te betrouwen op rapporteringen van marktpartijen (vb. rapporteringen door leveranciers over o.a. het aantal ingebrekestellingen en toegestane betalingsplannen in het kader van de opmaak van het sociaal energierapport, de rapporteringen van houders van een leveringsvergunning over hun financiële en technische capaciteit, de rapportering door leveranciers over de door hem aangeboden producenten voor opname in de V-test, ...). Het is dan ook belangrijk dat de marktpartijen tijdig en correct hun rapporteringen overmaken aan de VREG.

Indien de betrokken marktpartij niet tijdig de nodige rapporteringen aanlevert kan de VREG hem een administratieve boete opleggen die in verhouding staat tot de feiten, op grond van artikel 13.3.1, §1, van het Energiedecreet. In het verleden

werden reeds boetes opgelegd van 250 euro bij niet aanlevering van de vereiste rapporteringen.

Indien de rapportering wel tijdig gebeurde, maar door een gebrek aan aandacht inaccuraat, onvolledig of inconsistent is, kan de VREG momenteel geen gelijkaardige administratiefrechtelijke boete opleggen. Het Energiedecreet voorziet enkel een strafrechtelijke sanctie bij het bewust aanleveren van misleidende informatie. Om kwaliteitsvolle rapporteringen te verzekeren, wordt daarom voorgesteld om deze lacune te dichten via voorliggend tekstvoorstel.

Artikel 41

Het artikel dat het VEKA de bevoegdheid geeft om controle op de naleving van artikelen geeft, en desgevallend de betrokkenen alle gegevens en inlichtingen vragen te vragen, wordt uitgebreid met de artikelen die van toepassing zijn op de toekenning van groenestroomcertificaten, warmtekrachtcertificaten en garanties van oorsprong.

Artikel 42

Sinds 1 juli 2014 is de VREG bevoegd om de tariefmethodologie te bepalen en om de tarievenvoorstellen goed te keuren. In tegenstelling tot wat geldt voor de technische reglementen, is de VREG echter niet in staat om de niet-naleving van bepalingen uit die tariefmethodologie desgevallend administratief te sanctioneren. Een aanpassing van artikel 13.3.1, §1 van het Energiedecreet moet het mogelijk maken om inbreuken op de tariefmethodologie voortaan administratief te beboeten.

Een voorbeeld van zo'n inbreuk is dat de VREG op een bepaald moment vaststelde dat de RAB (regulatory asset base) van een gemeente gedurende enkele jaren in de boeken van twee distributienetbeheerders was opgenomen, wat uiteraard niet mogelijk is. Hierdoor rekende een van de distributienetbeheerders gedurende die tijd onterecht te hoge nettarieven aan. Een discussie over de waardering van de over te dragen assets van de ene naar de andere netbeheerder lag aan de basis van deze onjuistheid. Deze fout en de tarifaire gevolgen ervan werden uiteraard rechtgezet, maar door een hiaat in artikel 13.3.1, §1 van het Energiedecreet was de VREG niet in de mogelijkheid om de desbetreffende distributienetbeheerders als sanctie een administratieve boete op te leggen.

Artikel 43

Het huidige artikel 13.3.2 van het Energiedecreet stelt: *"Tenzij dit decreet in een specifieke administratieve sanctie voorziet, kan de VREG een administratieve geldboete opleggen die per kalenderdag niet minder dan 250 euro mag bedragen, noch meer dan 250.000 euro mag bedragen, noch in totaal hoger zijn dan 5.000.000 euro of 3 % van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar, als dit laatste bedrag lager is."*

Voorgesteld wordt om te verduidelijken dat de VREG - binnen de gestelde contouren - boetes kan opleggen per kalenderdag, maar ook zonder dat de boete gekoppeld wordt aan kalenderdagen.

Daarnaast is er discussie ontstaan over de vraag of de mogelijkheid om een administratieve geldboete per kalenderdag op te leggen, zoals thans voorzien in artikel 13.3.2 van het Energiedecreet, al of niet enkel betrekking kan hebben op feiten uit het verleden (d.w.z. voorafgaand aan de oplegging van de boete).

Op grond van een arrest van 7 april 2011 (nr. 212.557) van een Franstalige kamer van de Raad van State, m.b.t. artikel 31 van de Elektriciteitswet dat indertijd qua systematiek leek op het huidige artikel 13.3.2 van het Energiedecreet, zou die vraag bevestigend beantwoord dienen te worden. De Raad van State oordeelde in dat arrest: "[...] qu'une sanction ne peut jamais réprimer qu'un comportement passé, et non un comportement futur, qui est nécessairement incertain; que l'article 31 de la loi du 29 avril 1999, qui porte que l'amende "ne peut être, par jour calendrier, inférieure à 50.000 francs", doit être interprété en ce sens que le nombre de "jours calendrier" à prendre en considération est le nombre de jours où une infraction a été commise, arrêté au jour où l'autorité qui prononce la sanction statue [...]".

In de rechtsleer wordt dit arrest van de Raad van State weliswaar als "betwistbaar" bestempeld.⁶ De Raad krijgt meer bepaald de kritiek het specifieke karakter van de geldboetes o.b.v. artikel 31 Elektriciteitswet uit het oog te hebben verloren; die geldboetes zijn voor de regulator nl. net een manier om "naar de toekomst toe en met een financiële stok achter de deur er zo spoedig mogelijk voor te zorgen dat een onderneming, die ondanks een aanmaning sectoriële (sic) voorschriften niet naleeft, zijn gedrag hieraan aanpast".⁷ Een lezing van dat artikel die tegen dit specifieke doel indruist, zou dan ook voor discussie vatbaar zijn.

De VREG heeft als regulator van de Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt ruime toezichthoudende en controlerende taken, die o.m. het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen van titels IV, VI en hoofdstuk I tot en met IV van titel VII van het Energiedecreet, evenals de bijbehorende uitvoeringsbepalingen en de technische reglementen van de VREG, inhouden.

Om die taken ten volle te kunnen uitoefenen, is het noodzakelijk dat de VREG ook de mogelijkheid heeft om een dwangsom per kalenderdag op te leggen, waarmee wordt bedoeld op een sanctionering "voor de toekomst", nl. per kalenderdag dat men zich niet conformeert aan de toepasselijke bepalingen. Gelet op de hierboven uiteengezette onduidelijkheid over de vraag of deze mogelijkheid al dan niet reeds vervat ligt in het huidige artikel 13.3.2 Energiedecreet, strekt het tot aanbeveling om dit ter verduidelijking expliciet in te schrijven in artikel 13.3.2 Energiedecreet.

Artikel 44, 45 en 46

Bij controle van naleving van de voorwaarden voor het toekennen van groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten en garanties van oorsprong zijn er in sommige gevallen onvoldoende mogelijkheden voor het VEKA om sanctionerend op te treden. Het opleggen van deze administratieve sancties wordt verantwoord door de maatschappelijke kosten die aan het ondersteuningsmechanisme verbonden zijn.

Het Energiedecreet geeft in artikel 13.4.2/1 de bevoegdheid aan het VEKA om een administratieve geldboete op te leggen aan de eigenaar van een productie-installatie of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daartoe door hem werd aangewezen als deze informatie heeft overgemaakt die door het VEKA werd opgevraagd en die volgens de op dat moment gekende feiten niet consistent of niet in overeenstemming is met de realiteit.⁸ De sanctie is daarbij steeds gekoppeld

---

⁶ D. VERHOEVEN, "Recente ontwikkelingen in het federale energierecht: "Europe Strikes Back"" in K. DEKETELAERE en B. DELVAUX (eds.), Jaarboek energierecht 2014, Antwerpen, Intersentia, (51) 68.

⁷ D. VERHOEVEN en D. LECOQUE, "Recente ontwikkelingen in het federaal energierecht: De wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de Elektriciteits- en Gaswet, alsmede andere (post-)crisis-gebeurtenissen" in K. DEKETELAERE en B. DELVAUX (eds.), Jaarboek energierecht 2011, Antwerpen, Intersentia, (23) 105, met verwijzing naar GwH 28 september 2005, nr. 150/2005, overw. B.9.2.

⁸ Het gaat daarbij steeds om informatie in toepassing van artikel 1.1.3, 113° /2, artikel 7.1.1, artikel 7.1.2, 7.1.3, 7.1.4/1, § 1, en 7.1/1.1 van het Energiedecreet.

aan de onterecht ontvangen steun. Om op grond van artikel 13.4.2/1 van het Energiedecreet te kunnen sanctioneren, als de certificaatgerechtigde bijvoorbeeld bewust foutief rapporteert, is dus steeds vereist dat wordt bewezen dat er hierdoor ook onterecht steun is ontvangen. In het Energiebesluit van 19 november 2010 is het VEKA ook de bevoegdheid gegeven om, als meer certificaten zijn toegekend dan waar de certificaatgerechtigde recht op had, haar oorspronkelijke beslissing met terugwerkende kracht te wijzigen, inclusief een rechtzetting van de (te veel) toegekende certificaten.⁹ Als niet is voldaan aan de voorwaarden voor toekenning van certificaten kan de VREG bovendien, op verzoek van het VEKA, de nog niet verhandelde en de in het kader van de certificatenverplichting of minimumsteun nog niet gebruikte certificaten intrekken. Zijn de onterecht toegekende certificaten toch al verhandeld of gebruikt voor de minimumsteun of de certificatenverplichting dan wordt het aantal certificaten dat toegekend zal worden gecompenseerd met het aantal certificaten dat niet voldoet aan de voorwaarden.¹⁰

In bovenstaand geval dient vastgesteld te worden dat er onterecht steun is toegekend, of dat niet aan de voorwaarden voor toekenning van groenestroomcertificaten, warmtekrachtcertificaten of garanties van oorsprong is voldaan. Echter is in controlefase niet altijd duidelijk of er niet aan de voorwaarden is voldaan en onterecht steun is toegekend; het is juist daarom dat het VEKA de betrokkene eerst vraagt om de nodige informatie te bezorgen teneinde te controleren of aan voorwaarden voor toekenning is voldaan. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn al er een vermoeden is dat de betrokkene bewust informatie heeft achtergehouden of foutief heeft gerapporteerd.

Er wordt daarom voorgesteld om enerzijds aan artikel 13.4.2/1 van het Energiedecreet een sanctiemogelijkheid voor het VEKA toe te voegen als er informatie wordt overgemaakt die niet in overeenstemming is met de realiteit, zonder dat daarvoor reeds onterecht steun is toegekend. Zo wordt gegarandeerd dat de informatie waarop het VEKA zich baseert in overeenstemming is met de realiteit.

Als de betrokkene echter nalaat om de gevraagde informatie aan het VEKA te bezorgen, kan het VEKA niet verder handhaven. Dit kan betekenen dat de betrokkene die mogelijk onterecht steun heeft gekregen, door het niet antwoorden op vragen van het VEKA kan ontkomen aan de gevolgen voor zijn handelen. Er wordt daarom via nieuw artikel 13.4.2/2 voorgesteld het VEKA de bevoegdheid te geven een administratieve geldboete op te leggen als de natuurlijke persoon of rechtspersoon nalaat de in artikel 13.1.3, tweede lid van het Energiedecreet vermelde gegevens of inlichtingen te verstrekken tegen de door het VEKA opgelegde termijn.

De administratieve geldboete is in beide gevallen niet lager dan 500 euro, en niet hoger dan 500.000 euro. Omdat er voor sommige grote productie-installaties jaarlijks miljoenen euro's aan groenestroomcertificaten (kunnen) worden ontvangen, wordt het bedrag van de maximaal op te leggen administratieve geldboete hoog gelegd. De boete moet immers de nodige afschrikkende werking hebben om verdere inbreuken te voorkomen. De hoogte van de administratieve geldboete zal per individueel geval gemotiveerd moeten worden en steeds proportioneel moeten zijn rekening houdend met de aard en de ernst van de inbreuk.

---

⁹ Artikel 6.1.5, vijfde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 voor wat betreft de toekenning van groenestroomcertificaten en artikel 6.2.6, vijfde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 voor wat betreft de toekenning van warmtekrachtcertificaten.

¹⁰ Artikel 6.1.6, §2, derde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 en artikel 6.2.6, negende lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 voor wat betreft de toekenning van warmtekrachtcertificaten.

Als de gevraagde informatie na het opleggen van de administratieve geldboete nog steeds niet is bezorgd, kan een dwangsomboete worden opgelegd die 100 euro per kalenderdag bedraagt dat de nieuwe termijn wordt overschreden.

Artikel 47

Het energieprestatiecertificaat (EPC) wint steeds meer aan belang. Waar vroeger het EPC voornamelijk een informatiserende en sensibiliserende rol had, vormt het EPC nu meer en meer de basis voor financiële instrumenten (zoals de EPC-labelpremie, het renteloos renovatiekrediet en de energielening+).

De correctheid van het EPC wordt dus steeds belangrijker. Daarom wordt voorgesteld om de minimale boete voor het niet-correct rapporteren in het EPC voor de energiedeskundige op te trekken van 250 euro naar 500 euro. Dit moet de energiedeskundigen aanzetten om het EPC steeds waarheidsgetrouw te rapporteren. Op die manier kan de kwaliteit van het EPC als basis voor de financiële instrumenten gegarandeerd worden.

Daarnaast wordt het voor potentiële kopers ook steeds belangrijker om voorafgaand inzicht te krijgen in de energieprestatie van het gebouw dat ze wensen te kopen. Welk label het gebouw heeft, zal namelijk een belangrijke factor vormen in hun beslissing, aangezien dit zal bepalen of ze beroep zullen kunnen doen op enkele financiële instrumenten van de Vlaamse overheid. Daarom wordt ook voorgesteld om de minimale boete bij het niet of niet-correct adverteren van de EPC-gegevens in commerciële advertenties te verhogen tot 500 euro.

Tot slot wordt ook voorgesteld om de boete voor de opdrachthouder, lasthebber of gevolmachtigde (bijv. professionele makelaars) bij niet of niet-correct adverteren te verhogen tot 750 euro. Als professioneel dient men namelijk sowieso op de hoogte te zijn van alle geldende regelgeving rond de verkoop en verhuur van een woning en draagt men dan ook een zwaardere verantwoordelijkheid dan een leek (niet-professioneel) in dezelfde situatie.

Artikel 48

Sinds het DBA-loket en het Omgevingsloket gebeurt de aanvraag van vergunningen voor stedenbouwkundige handelingen volledig digitaal. Het statistisch formulier wordt dus niet langer bij de aanvraag voor een bouwvergunning gevoegd, maar deze gegevens maken deel uit van de aanvraagformulieren in het DBA-loket en het Omgevingsloket. Daarom dient dus expliciet bepaald te worden dat het beschermd volume overgenomen moet worden uit de (digitale) aanvraagformulieren bij stedenbouwkundige dossiers.

Artikel 49

Conform het regeerakkoord wordt het VKF aangesproken om een BRV-fonds op te starten dat kan dienen als flankerend beleid voor de implementatie van de bouwshift en dus voor de uitvoering van het Vlaamse flankerend beleid voor de implementatie van het terugdringen van bijkomende ruimte-inname voor wonen en werken.. Het terugdringen van bijkomende ruimte-inname voor wonen en werken levert immers ook een belangrijke bijdrage aan het behalen van onze klimaatdoelstellingen.¹¹ Dit wordt ingeschreven in artikel 14 van het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012.

Artikel 50

---

¹¹ Conceptnota bouwshift, VR 2022 2302 MED.0069/2.

Dit betreft de rechtzetting van een materiële fout.

Artikel 24 van het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft toewijzingen aan het Energiefonds, wijzigingen betreffende flexibiliteit en energiedelen, de uitbouw van het energiedataplatform en de herziening van de administratieve geldboetes aangaande installatie-eisen stelt: "Artikel 7.1.10, §3/1, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zoals gewijzigd bij artikel 5, 2°, en artikel 7.1.11, §2/2, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zoals ingevoegd bij artikel 6, 4°, zijn voor het eerst van toepassing op de inleveringsperiode die eindigt op 31 maart 2023."

De decretale deadline voor deze quotumverplichtingen is echter ondertussen gewijzigd van 31 maart in 30 april via het decreet van 18 maart 2022 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Artikel 51 en 52

Deze artikelen regelen de inwerkingtreding.

Artikel 11.1.9, §1, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zoals van kracht vóór de inwerkingtreding van het voorgestelde artikel 34, blijft van toepassing op de dossiers waarvan de authentieke akte werd verleden voor de datum van inwerkingtreding van artikel 34.

Artikel 21 van het ontwerp van decreet, dat artikel 7.1.4/1, §4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wijzigt, treedt in werking op een datum die door de Vlaamse Regering wordt bepaalt. Dit aangezien, zowel qua regelgeving als operationeel, de nodige voorbereidingen moeten worden getroffen om de actualisaties uit te kunnen voeren.

Zoals toegelicht bij artikel 34, wordt voorgesteld dit artikel in werking te laten treden op de eerste dag van de vierde maand die volgt op de maand van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR